

ONDERWIJS
Ererector Mark Waer
wordt ereburger
3

INTERNATIONAAL
Chilenen trekken naar
de stembus
7

SOCIAAL
KU Leuven steunt
slachtoffer tyfoon
14

CULTUUR
Josse De Pauw
17

Beeld—Spellen met Jan Becaus

Vorige week las het ex-VRT-nieuwsanker Jan Becaus het jaarlijkse studentendictee voor. Het dictee werd dit jaar geschreven door professor William Van Belle. De correctiesleutel bleek niet helemaal foutloos. **Berichtgeving op pagina 8** (Foto: Simon Leclercq)

NULTOLERANTIE IN MASTER STAAT JURIDISCH ONDER DRUK

Mondige gebuisde studenten maken het de universiteit lastig

De Raad voor examenbetwistingen wil dat de KU Leuven een motivatie geeft als studenten hun masterdiploma niet krijgen omdat ze maar één buis hebben behaald. Door klagende studenten staat het systeem van de nultolerantie in de master onder druk.

JENS CARDINAELS EN NELE HIELE

De nultolerantie van de master ligt onder vuur. Door de nultolerantie krijgt een student die een buis behaalt in zijn master, geen diploma. Maar de Raad voor be-

twistingen inzake studievoor- gangsbepalingen wil dat de KU Leuven een motivatie geeft als ze een student geen diploma geeft op basis van één buis. Om aan de leerdoelstellingen te voldoen, moeten studenten niet per se sla- gen voor al hun vakken, vindt de

Raad, die zich baseert op de wet (zie kader op pagina 5).

In de afgelopen twee jaar vochten zeven studenten hun enige ne- gen aan bij de Raad. Vijf van hen kregen meteen ongelijk, omdat de KU Leuven goed onderbouwd had waarom ze geen diploma kregen. Twee studenten hadden geen moti- vatie ontvangen. Ze kregen in eerste instantie gelijk van de Raad, maar toen de KU Leuven met een motivering kwam, gaf de Raad de KU Leuven alsnog gelijk.

Maar wellicht zijn veel studenten er niet van op de hoogte dat ze ge- lijk krijgen van de Raad als ze geen motivatie krijgen bij hun buis. In de afgelopen drie jaar stapten vol- gens de KU Leuven maar 7 van de

.....

“Sommigen argumenteren dat de nultolerantie in feite al niet meer bestaat”

.....

VICERECTOR DIDIER POLLEFEYT

733 studenten met één buis naar de Raad.

“En dat zijn de studenten die ex- tern een klacht indienen. Er zijn er nog meer die intern klacht indie- nen,” zegt rechtendecaan Bernard Tilleman. “Een niet-deliberatie

van één onvoldoende moet spe- cifiek en uitgebreid gemotiveerd worden. Dat is zeker niet te onder- schatten bij grote groepen studen- ten.”

Lees verder op pagina 5

veto+
24/7 het meest recente
studentennieuws via
veto.be
Read. Like. Share.

GROEP T
INTERNATIONALE ENGINEERING SCHOOL
KU LEUVEN
www.kuleuven.be/atgroepT

Debat

Opinie

Splinter

Wacht met de drooglegging

In het alcoholdossier van *Veto* van vier november wordt gesuggereerd dat het alcoholverbruik van studenten erg hoog ligt en dat te goedkope fakbarprijzen het probleem een duwtje in de rug geven. Stemmen gaan nu op om die verkoop van goedkope alcohol in te dijken. Zoiets doen lijkt op de waterkeringsmuur die Nederland ooit bouwde en die binnen dit en vijftig jaar het water toch niet meer zal kunnen buiten houden.

Zowel professor Stephan Claes als Jan, die getuigde over zijn alcoholverslaving, spraken in het alcoholdossier over het stappenproces om een alcoholprobleem aan te pakken. Men begint, zoals iedereen al eens geprapt heeft tegen een drinkbroer, met het probleem te erkennen. Dan pas begint men naar oplossingen te zoeken. Als Leuven haar alcoholverslaving wilt aanpakken, moet ze haar probleem eerst erkennen.

We hebben helaas al te vlug de reactie om de plant niet bij de wortel uit te trekken. We springen veel te graag op de symptomen van het probleem omdat er dan veel sneller duidelijke resultaten ko-

Pleisters gaan na een tijdje in de wonde kleven

men. Als we fakbars nu eens bier met een lager alcoholpercentage laten schenken, dan hebben we toch een merkbare stempel gedrukt op het probleem? Als we nu eens de flessen wodka van 7,29 euro (beklagenswaardig, ooit minder dan 6,90 euro) uit de Colruyt bannen?

Het is o zo herkenbaar om voor brede, maatschappelijke problemen snel een doekje voor het bloeden te zoeken. Een pleister erop en dan weer verder lopen. Het probleem met dat soort pleister is dat ze na een tijdje in de wonde gaat kleven: het stof van de pleister hangt dan vast in het opgedroogd bloed en de wonde moet opnieuw opengehaald en verzorgd worden. Als er wel degelijk een alcoholprobleem is, moeten we het niet behandelen door links en rechts maatregelen te treffen. Pas als studenten zelf erkennen dat er wel erg veel van hun kotgenoten elke ochtend beschonken thuiskomen, is het tijd om zich naar het slagveld te begeven. Wacht even met een vroegtijdige drooglegging!

We moeten de volgorde van professor Claes en getuige Jan respecteren. Is er een probleem? Kunnen we erkennen dat er een probleem is? Het is zoveel belangrijker om na te gaan of Leuvense studenten wel degelijk op de *highway to hell* zitten en of ze dit zelf ook zo aanvoelen. Het dossier van *Veto* liet mensen aan het woord die met objectieve gegevens aangaven dat er wel degelijk een probleem is. Als studenten zelf beamen dat de kruik met alcohol aan het barsten is, is het tijd om zwaaierend met maatregelen naar fakbars en dergelijke te spuiten. Tot dan zwaait men beter met juiste resultaten, gefundeerde debatten en steekspades. Dat alles om dieper te graven, niet om een beetje het onkruid weg te zitten hakken.

QUINTEN EVENS

Een Splinter bevat de persoonlijke mening van de schrijver.

#vetodebat Doen fakbars genoeg tegen de alcoholproblematiek?

Sponsort de KU Leuven alcoholmisbruik bij studenten door het ter beschikking stellen van universiteitsgebouwen voor fakbars? Of zijn deze ontmoetingscentra onschuldig en ligt het probleem elders? **NIKO WUYTS**

Boudewijn Vandenbossche, beheerder Fakbar Letteren

Boudewijn Vandenbossche: «Het doel van een fakbar is dat studenten samen kunnen komen in een bar van de faculteit. Het is in de eerste plaats een ontmoetingscentrum gekoppeld aan hun studierichting. De faculteit zet daarmee niet noodzakelijk aan tot drinken.»

«Ik wil niet vergelijken met andere fakbars maar Letteren vervult nog steeds die rol. Het is niet geen waar ze zich zat komen drinken op weg naar de Oude Markt.»

«Wij doen overigens ons best om een zeer ruim assortiment aan te bieden van frisdranken. Buiten Aquarius zijn die allemaal goedkoper dan ons bier. Er is ook gratis kraantjeswater verkrijgbaar. Bovendien weigeren we alcohol aan mensen die te veel gedronken hebben.»

U lokt wel studenten met speciale acties met goedkope bier.

Vandenbossche: «Tegenwoordig is de trend dat studenten goedkope drank in de nachtwinkel of de supermarkt kopen en op kot indrinken. Dan hebben wij liever dat studenten naar ons café komen om hier gezellig wat te drinken dan dat ze op kot sterke drank drinken.»

«Wij kunnen onze prijs optrekken naar 1,80 euro per pint. Dan zal het volk blijven komen, maar dan zullen ze nog meer op zoek gaan naar goedkope alternatieven.»

Waarom niet elke maand een alcoholloze dag organiseren?

Vandenbossche: «Dat lijkt ons zeker een goed initiatief. We zullen het wel merken aan inkomsten van onze avond. Niemand drinkt 10 colaatjes. Maar studenten zullen naar de Oude Markt trekken of gewoon thuis drinken.»

Frederik Nevens, hoofd hepatologie, UZ Gasthuisberg.

Moet de universiteit de verkoop van alcohol in fakbars aanpakken?

Nevens: «Er zijn studenten die niet goed overweg kunnen met alcohol. Maar moeten we daarom iedereen alcohol ontzeggen? Neen. De universiteit en de fakbars kunnen moeite doen om in een heel vroeg stadium de risicofactoren te herkennen. Het is vrij makkelijk vast te stellen wanneer een persoon regelmatig dronken is. Als mensen op tijd op hun probleem gewezen worden, lopen ze minder risico om ernstige alcoholproblemen te krijgen.»

Moet de prijs van alcohol omhoog?

Nevens: «Er is een correlatie tussen landen waar alcohol heel duur is en het alcoholgebruik laag ligt. De beste oplossing is dus spijtig genoeg de prijs laten stijgen. Als het bier goedkoper is dan water, is dat een slecht signaal.»

Bent u voorstander van eenmaal per maand een alcoholloze dag in fakbars?

Nevens: «Dat zou een zeer goed signaal zijn. Zeker voor studenten die genetisch of familiaal voorbeschikt zijn.»

Sociale media

Daisy Beysen (via Facebook, 8 likes)

"Als ik mij niet vergis zijn er grote verslavingsonderzoeken geweest in verschillende landen om aan te tonen dat taksen op sterkedrank om ze duurder te maken geen effect hadden op het aantal verslavingen. Dus goedkope wil niet zeggen meer verslavingen in de kweek."

Thomas Blomme (via Facebook, 2 likes)

"Te goedkoop? In sommige cafés eerder te duur. Zolang het op café of in een fakbar is, is er tenminste nog sociale controle. Duurdere prijzen leidt enkel tot thuisdrinken en meer nachtwinkelbezoeken."

Doe mee aan het #vetodebat via Facebook.com/vetoleuven en Twitter.com/veto_be

Karolien Favoreel

Onderwijs

INTERVIEW **OUD-RECTOR MARK WAER, EREBURGER VAN LEUVEN**

“Ik hoop dat ik nu overal mag parkeren zonder boete”

Mark Waer, die vorig academiejaar aftrad als rector, krijgt van de stad Leuven het ereburgerschap. Zelf beleeft Waer ondertussen zijn tweede jeugd in het laboratorium immunologie op Gasthuisberg.

FRANK PIETERMAAT EN KORNEEL DE SCHAMP

Wat vindt u zelf van de titel?

Mark Waer: «Ik ben niet zo gevoelig voor al die zaken. Ik heb gezien dat het de laatste jaren zowat een traditie is. Mijn twee voorgangers (*André Oosterlinck* en *Marc Vervenne, red.*) kregen de titel ook. Ik veronderstel dat het uitdrukt dat men zeer tevreden is over de samenwerking tussen de stad Leuven en onze universiteit.»

Hoe komt zo'n ereburgerschap tot stand?

Waer: «De burgemeester heeft mij informeel gevraagd of ik het zou aanvaarden. Daarna moet hij het voorstellen aan het stadsbestuur. Zoals bij andere titels heeft men mij ook gevraagd of ik daar bezwaar tegen zou hebben. Het is natuurlijk vervelend als iemand iets voorstelt en je dat dan weigert.»

Heeft u al titels geweigerd?

Waer: «Officieel nog niet. (*stille*) Informeel al wel (*lacht*).»

Brengt het voordelen mee?

Waer: «Ik hoop dat ik nu overal mag parkeren in Leuven zonder dat ik een boete krijg, maar ik vrees dat dat niet het geval zal zijn (*lacht*). Ik heb eens gekeken op de stadswebsite en daar vond ik niet veel terug. Ik denk dat het een symbolische zaak is waarmee men mensen wil bedanken.»

«In dit geval is het een zeer goede uiting van de samenwerking tussen de universiteit en de stad, die ik altijd zeer belangrijk heb gevonden. Je hebt hier een bepaald soort *community building* die van groot belang is. We hebben vele mensen die samenwerken, niet alleen met de studenten, maar ook met de buitenwereld. In een stad als Leuven is dat een enorm voordeel.»

Geprivilegieerd

Hoe bevalt het leven u, na uw rector-schap?

Waer: «Ah, ik vind het fantastisch. Nu heb ik terug een drietal jaren waarin ik me opnieuw volledig met onderzoek kan bezig houden. Een soort van tweede jeugd, eigenlijk.»

«Ik ben daarin een beetje geprivilegieerd, omdat ik een labo had waarnaar ik kon terugkeren. Ik heb vijftien jaar mee het beleid bepaald, en de laatste vier jaar was de combinatie met onderzoek zo goed als onmogelijk geworden. Ik heb wel gepro-

Mark Waer, die tot vorig academiejaar de rector was van de KU Leuven. Op deze foto nog met koffie uit een kartonnen beker, maandag met champagne in het stadhuis omdat hij ereburger wordt.

beerd om elke week labmeeting te volgen en een doctoraat te begeleiden, net omdat ik wist dat ik graag zou terugkomen. Omdat een collega van mij vertrok, zat het laboratorium zonder ZAP (*Zelfstandig Academisch Personeel, proffen, red.*). Men tolereerde mij bij mijn terugkeer dus niet alleen, maar men was ook blij.»

Bent u nog bezig met het beleid van de nieuwe rector?

Waer: «Nee. Ik heb altijd gezegd dat ik dat niet zou doen. Ik denk dat dat ook niet gezond is. Iedereen heeft ook zijn eigen stijl en opvattingen, en dat is niet beter of slechter.»

Heeft u voor maandag al een speech geschreven?

Waer: «Ik schrijf nooit speeches. Ik denk er natuurlijk wel over na. Ik heb enkele ideeën, en we zullen wel zien. Gewoonlijk denk ik er de dag op voorhand wat over na. Je weet dat je over iets moet spreken. Als je dan dingen tegenkomt of leest, dan neem je die mee.»

“Ik kon niet geloven dat ik toch geneeskunde mocht studeren”

Sinds twee weken studeert Lucas Vanlerberghe geneeskunde. Nochtans kreeg hij in de zomer te horen dat hij niet geslaagd was voor het toelatingsexamen.

JENS CARDINAELS

Met een kleine twee maanden vertraging startte Lucas Vanlerberghe vorige week aan zijn opleiding geneeskunde. Nochtans kreeg hij deze zomer te horen dat hij niet geslaagd was voor het proefexamen. Recent kreeg hij samen met vijftien andere studenten te horen dat hij toch geslaagd was. De oorzaak was een fout in de verbeterleutel, die opgemerkt was door een student die zijn toelatingsexamen was komen inkijken.

Wanneer en hoe kreeg u te horen dat u toch geslaagd was?

Lucas Vanlerberghe: «Op zeven november kreeg ik een mail met daarin de boodschap dat ik toch geslaagd was. Ik kon het niet geloven! Ik heb zo snel mogelijk contact opgenomen met de faculteit geneeskunde en een week nadien studeerde ik voor arts.»

Precieze reden

Hebben de organisatoren van het toelatingsexamen goed gehandeld?

Vanlerberghe: «Op zich wel, al hebben ze vrij weinig informatie gegeven. Ik heb enkel een mail gekregen met daarin de boodschap

“Pas achteraf heb ik in de pers gelezen wat er precies scheelde”

dat er iets fout gelopen was met het toelatingsexamen. Maar een precieze reden werd niets gegeven. Nadien is er geen telefoon geweest. Pas achteraf heb ik in de pers gelezen wat er precies scheelde.»

U bent aan een andere opleiding begonnen nadat u te horen kreeg dat u geen geneeskunde mocht studeren.

Vanlerberghe: «In september ben ik farmaceutische wetenschappen begonnen te studeren. Ik had het plan om het eerste jaar farmacie af te ronden en dan opnieuw deel te nemen aan het toelatingsexamen geneeskunde. Dat is niet meer nodig en daar ben ik erg blij om.»

U heeft twee maanden les gemist. Worden er speciale maatregelen getroffen?

Vanlerberghe: «Een aantal practica van geneeskunde hoef ik niet opnieuw te doen. Maar er wordt geen speciaal traject voor ons opgezet, dus ik heb veel in te halen.»

“Ik beleef een tweede jeugd”

“Toen ik terug ging naar mijn lab, tolereerde men mij niet alleen. Men was ook blij”

Onderwijs

DUBBELINTERVIEW DIDIER POLLEFEYT (KU LEUVEN) EN KRISTIAAN VERSLUYS (UGENT)

“Een loodgieter die het probleem niet moet niet prutsen aan buizen”

“De UGent en de KU Leuven zouden meer moeten samenwerken,” zeggen Kristiaan Versluys (UGent) en Didier Pollefeyt (KU Leuven). Maar toch zijn er grote verschillen tussen beide universiteiten. Bijvoorbeeld wat hun standpunt over de giscorrectie betreft en over de tweejarige onderzoeksmaster.

JENS CARDINAELS

“De Universiteit Gent (UGent) en de KU Leuven zijn *frenemies*,” zegt Kristiaan Versluys, de directeur Onderwijs van de UGent. “Dat wil zeggen: *friends* en *emies*. We strijden om financiële middelen. We zouden meer moeten samenwerken om de concurrentie aan te gaan met de rest van de wereld. Gelukkig willen de nieuwe rectoren (*Rik Torfs (KU Leuven)* en *Anne Depaep (UGent)*, red.) meer de banden met elkaar aanhalen.”

“Met samenwerking kunnen we inderdaad veel bereiken,” beaamt Didier Pollefeyt, de vicerector On-

derwijsbeleid van de KU Leuven. “Zeker met betrekking tot de overheid (*de universiteiten vinden dat de overheid zich te veel met hen moeit*, red.)”

De KU Leuven heeft sinds dit jaar campussen in heel Vlaanderen. Evolueren we naar een situatie met één mastodont, een middelgrote universiteit en een aantal kleintjes?

Versluys: «In de jaren 80 was er één grote universiteit: de KU Leuven. De UGent heeft een inhaalbeweging gemaakt. Tot voor kort hadden we ongeveer evenveel studenten, maar door de integratie (*de verhuis van de academische hoge-*

schoollopleidingen naar de universiteit, red.) heeft de KU Leuven er weer meer.»

Pollefeyt: «In Vlaanderen is geen plaats voor vier of vijf grote universiteiten.»

Versluys: «Dat is juist.»

Pollefeyt: «Het heeft geen zin om altijd maar meer en meer studenten naar de universiteit te trekken. Er is een limiet aan het aantal mensen dat in staat is om succesvol aan een universiteit te studeren. Hoe goed de studiebegeleiding ook is.»

«Universiteiten moeten samenwerken in grotere verbanden. De relatie tussen de KU Leuven en de KULAK (*de Kortrijkse campus van de KU Leuven*, red.) is een goed voorbeeld.»

Versluys: «Er moeten nauwere samenwerkingen komen, maar er mogen geen mastodonten ontstaan. Sommige mensen willen dat alle hogeschoolopleidingen naar de universiteit verhuizen. Dat heeft geen zin.»

Moeten er dan universiteiten fuseren?

Versluys: «Dat is op dit moment niet aan de orde.»

De UGent heeft plannen om de giscorrectie af te schaffen.

Versluys: «De Onderwijsraad heeft voor het bestuur van de UGent een advies voorbereid waarin ze pleit om de giscorrectie af te schaffen. Daar

“Universiteiten moeten samenwerken. Zoals de KU Leuven en de KULAK doen”

DIDIER POLLEFEYT (KU LEUVEN)

Kwong Gueng To

UGent-onderwijsdirecteur Kristiaan Versluys: “Door de onderzoeksmaster zullen doctoraatsstudenten en toekomstige professoren al in het derde jaar geselecteerd worden.”

staat tegenover dat de slaagcesuur dan wel verhoogd moet worden: studenten moeten meer dan de helft van de antwoorden juist hebben. Bij een meerkeuze-examen met vier keuzes, moeten ze bijvoorbeeld 62,5 procent van de vragen juist hebben om een tien te behalen. Op die manier stijgen de slaagcijfers niet als de giscorrectie wordt afgeschaft. Maar het is uiteindelijk het universiteitsbestuur dat later dit jaar een beslissing moet nemen.»

«Een studie toont aan dat de giscorrectie nadelig is voor studenten die niet willen gokken. Daarvan is de meerderheid vrouw. Giscorrectie wordt door de studie als genderonvriendelijk bestempeld.»

Pollefeyt: «Daar ben ik het niet mee eens. Het klopt volgens onderzoek van de KU Leuven niet dat meisjes harder benadeeld worden dan jongens. Als de giscorrectie wegvalt, is dat in het voordeel van zwakkere studenten. Meisjes scoren beter aan de universiteit. Zij hebben er dus minder baat bij als een bestraffing op gokken wegvalt.»

«Studenten moeten leren aanvaarden dat ze niet alles weten. Giscorrectie laat hen toe om geen antwoord te geven en de beperktheid van hun kennis te erkennen. Als

mijn loodgieter het probleem niet kan achterhalen, dan heb ik liever dat hij niet prutst aan de buizen en zegt: “Kijk, ik weet het ook niet.”»

Versluys: «Soms zijn meerkeuzevragen noodzakelijk door het hoge aantal studenten, maar ik vind het geen goede examenvorm. Ik wou dat ze niet bestond.»

Lievelingsthema

Een ander actueel thema is de onderzoeksmaster die.....

Pollefeyt: «Da’s ons lievelingsthema!»

Versluys: «Ja, da’s ons lievelingsthema!» (*algemeen gelach*)

Vlaams minister van Onderwijs Pascal Smet (sp.a) geeft de universiteiten de mogelijkheid om een tweejarige onderzoeksmaster in te voeren. Daarin kunnen studenten worden opgeleid tot onderzoeker. Daarna kunnen ze doorstromen naar een doctoraat. De UGent ziet geen heil in de onderzoeksmaster, maar de KU Leuven wel.

Pollefeyt: «Jij mag eerst.» (*lacht*)

Versluys: «Wij zijn tegen. De maatregel komt er na de discussie over de tweejarige master. Sommige opleidingen hebben nu een master die maar één jaar duurt. Dat is

Onderwijs

(UGENT)

kent,

volgens hen te kort. Ze hebben niet de tijd om te internationaliseren, er is een probleem met de internationale erkenbaarheid van diploma’s (*voor sommige diploma’s moet je hier maar één jaar studeren, in het buitenland twee jaar*, red.) en er is geen tijd voor voldoende diepgang. Die problemen worden niet opgelost door een tweejarige onderzoeksmaster, die niet voor iedereen toegankelijk is.»

«Ten tweede zal de overheid maar voor een beperkt aantal studenten in de onderzoeksmaster geld vrijmaken. Als de universiteit meer studenten wil toelaten, moet ze eigen middelen gebruiken. Daardoor zullen er mensen en middelen verschuiven van onderwijs naar onderzoek. Terwijl onderwijs het qua financiering en personeelsbezetting al moeilijk heeft.»

«Ten derde zal de onderzoeksmaster ervoor zorgen dat de universiteiten hun toekomstige doctoraatsstudenten en professoren al zullen selecteren in het derde jaar. De onderzoeksbeurzen voor doctoraten zullen immers gaan naar de studenten die de onderzoeksmaster volgen en niet naar de studenten van de parallelle niet-onderzoeksgerichte eenjarige master.»

Pollefeyt: «Ik ben het met geen enkel van die argumenten eens. (*lacht*) Het klopt niet dat een student al na het derde jaar moet beslissen. Na de klassieke eenjarige master, kunnen studenten via een schakelprogramma overschakelen naar de onderzoeksmaster.»

«Bovendien is de onderzoeksmaster toegankelijk voor iedereen. We willen niet selecteren. De financiering is inderdaad beperkt, maar het is mogelijk om interne middelen te herverdelen om een meer onderzoeksgerichte universiteit te verkrijgen. Bovendien gaat het niet om een wissel van onderwijs naar onderzoek. Ook de onderzoeksmaster is onderwijs: over, rond en ter ondersteuning van onderzoek.»

“Het heeft geen zin om altijd maar meer studenten naar de universiteit te trekken”

DIDIER POLLEFEYT (KU LEUVEN)

Nultolerantie in master staat juridisch onder druk

Vervolg voorpagina

Door de juridische bezwaren bekijkt de Onderwijsraad van de KU Leuven op dit moment hoe het verder moet met de nultolerantie. De Onderwijsraad bestaat uit onder andere twee vicerectoren, vertegenwoordigers van de faculteiten en studenten.

Er zijn drie opties. Ten eerste de nultolerantie behouden. Ten tweede haar vervangen door een tolerantiesysteem zoals dat van de bachelors. Ten derde zou er een systeem kunnen worden ingevoerd waarbij één negen automatisch wordt getolereerd.

Perfect

“De discussie moet nog worden gevoerd,” zegt Didier Pollefeyt, de vicerector Onderwijsbeleid van de KU Leuven. “Sommigen argumenteren dat de nultolerantie in feite al niet meer bestaat, doordat ze kan worden *overruled*. Doordat we elke buis moeten motiveren, is er altijd een vorm van deliberatie nodig, zoals vroeger.”

Pollefeyt ziet de problemen van de nultolerantie. “Iedereen moet perfect zijn. Maar iedereen kan een slechte dag hebben of een slechte vraag trekken.”

“Bovendien veronderstelt de nultolerantie dat elke docent de grens tussen een negen en een tien altijd feilloos kan trekken,” vervolgt Pollefeyt. “Maar elk examen is een momentopname en het kleinste verschil kan enorme gevolgen hebben voor de student. Eén negen is immers fataal.”

Uit cijfers van de KU Leuven blijkt dat het aantal tieners licht gestegen is. In het academiejaar 2009-2010 - een jaar voor de nultolerantie werd ingevoerd - werd 5,09 procent van het aantal examens gequoteerd met een tien. Vorig academiejaar steeg het percentage tieners naar 5,85. Het aantal negens blijft stabiel: van 2,81 procent in 2009-2010 naar 2,77 procent vorig jaar.

“Als een tien eigenlijk een geflatteerde negen is, daalt de kwaliteit van het diploma,” zegt Pollefeyt.

Hij is het voorstel genegen waarbij één negen automatisch wordt getolereerd. “Daardoor wordt de beslissing om een student geen diploma te geven veel meer collegiaal.”

Van de 733 studenten die in de afgelopen drie jaar geen diploma hebben gekregen, zouden er 335 wel een hebben gekregen als hun enige negen automatisch getolereerd was.

Voorstander

Aan de faculteiten zijn verschillende meningen te horen. Veel vertegenwoordigers van de faculteiten willen het systeem behouden. Jan Elen, de vicedeceaan Onderwijs van de faculteit Psychologie en Pedagogische Wetenschappen, is een

“De Raad voor betwistingen inzake studievoortgangsbepalingen begaat een bevoegdheidsovertreding. We zouden naar de Raad van State moeten trekken”

VICEDECAAN JAN ELEN

JURIDISCH ADVISEUR TOON BOON

Simon Leclercq

“Een student hoeft niet voor alle vakken te slagen”

Toon Boon bekijkt de juridische aspecten van de nultolerantie voor de KU Leuven.

Wat heeft de Raad voor betwisting inzake studievoortgangsbepalingen geoordeeld?

Toon Boon: «Dat de examencommissie expliciet moet motiveren waarom ze masterstudenten geen diploma geven als ze maar één onvoldoende hebben. Hoe zwaar de buis ook is. Als een student in de rest van zijn opleiding goede scores haalde, is zijn buis waarschijnlijk een ongelukje. Dan verdient hij zijn diploma, vindt de Raad.»

Waarop baseert ze zich?

Boon: «Op een decreet dat bepaalt dat studenten in twee gevallen moeten slagen: als ze slagen op al hun vakken, of als de examencommissie kan vaststellen dat ze ondanks onvoldoendes globaal toch voldoende aan de doelstellingen van hun opleiding. De examencommissie kan zich niet verstoppen achter het systeem van de nultolerantie om over de tweede mogelijkheid niet te oordelen. De nultolerantie komt overeen met het eerste aspect van het decreet, maar niet met het tweede aspect.»

Kan de universiteit de beslissing aanvechten bij de Raad van State?

Boon: «De kans dat de Raad van State de beslissing vernietigt is zo goed als nihil. Het decreet waarop de Raad voor betwistingen inzake studievoortgangsbepalingen zich baseert, onderbouwt haar beslissing.» (jc)

heville voorstander van de nultolerantie. “Het systeem is belangrijk voor ons pedagogisch project.”

Hij legt zich niet neer bij de juridische bezwaren. “De universiteit mag autonoom beslissen welk systeem ze toepast. De Raad voor betwistingen inzake studievoortgangsbepalingen begaat een bevoegdheidsovertreding. We zouden naar de Raad van State moeten trekken. Moeten wij ons echt extern laten leiden of mogen we ook zelf beslissingen nemen?”

De Raad voor betwistingen wil niet officieel reageren op de beschuldiging.

Johan Quaegebeur, de programmadirecteur van de permanente onderwijscommissie Wiskunde van de faculteit Wetenschappen, wil de nultolerantie behouden. “Maar de examencommissies moeten wel individuele uitzonderingen toelaten.”

Eén negen automatisch tolereren, is geen goed idee, vindt Quaegebeur. “De norm om te slagen ligt op tien. Het heeft geen zin om de grens te verleggen. Er zullen altijd mensen zijn die net voor de grens eindigen.”

Maar er zijn ook faculteitsvertegenwoordigers die de nultolerantie willen herbekijken. “Het is niet wenselijk dat een student geen diploma krijgt omdat hij één negen behaalt,” zegt Frank Hendrickx, de vicedeceaan Onderwijs van de faculteit Rechten. “Maar een buis op een cruciaal onderdeel, zoals een masterscriptie, is natuurlijk niet toelaatbaar.”

Nu al krijgen rechtenstudenten met een onderscheiding en één negen in hun laatste masterjaar toch een diploma, tenzij die werd behaald op de masterproef. “Dat mag volgens de huidige regels. Eigenlijk kunnen we nog veel verder gaan,” aldus deceaan Tilleman.

Ook de studenten zullen een standpunt innemen. De Studentenraad KU Leuven hoopt over een tweetal

Rechtenstudenten met één 9 en een onderscheiding krijgen toch een diploma

weken met een standpunt te komen. “Het is jammer dat alleen studenten die de middelen en het lef hebben hun buis aanklagen,” zegt Matthias Meynen van de Studentenraad.

Zijn collega Nathalie De Beukelaer vult aan: “Het is ook niet eerlijk voor studenten die in het verleden mogelijk onterecht gebuisd zijn.”

Kwong Gueng To

KU Leuven vicerector Didier Pollefeyt: “Het is mogelijk om interne middelen te herverdelen om een meer onderzoeksgerichte universiteit te verkrijgen.”

Internationaal

DUBBELINTERVIEW **ESN EN AIESEC**

“Wij mikken op een internationale ervaring voor elke student”

Leuven telt verschillende studentenorganisaties met een internationaal profiel en reikwijdte, zoals Erasmus Student Network (ESN) en AIESEC. Wie zijn ze, wat doen ze en hoe gaan ze, ondanks hun verschillende werking en aanpak, om met internationalisering, integratie en samenwerking?

EVA SCHALBROECK

Erasmus Student Network is een Europese organisatie voor uitwisselingsstudenten en studenten die terugkeren van een uitwisseling. ESN bestaat uit verschillende niveaus: ESN België valt onder de Europese overkoepeling. Sinds twee jaar bestaat er ook een Leuvense afdeling, die met Chrissy Libert als president op korte tijd uitgroeide tot de grootste van België.

Gabrielle Burghouwt is betrokken bij AIESEC, dat zowel betaalde als vrijwillige stages regelt voor studenten door de connecties met

“Erasmus is meer dan enkel feesten”

CHRISSEY LIBERT, ESN LEUVEN

bedrijven te leggen. Zo vormen zij een onderdeel van een globaal netwerk: ook New York heeft bijvoorbeeld een AIESEC-afdeling, wat onderlinge contacten en uitwisselingen bevordert. Met 80.000 leden zijn zij de grootste studentengeleide organisatie ter wereld.

Wat is hun rol in het internationale Leuvense landschap? Hoe dragen zij bij tot een beter contact tussen de verschillende nationaliteiten, ondanks het erg verschillende karakter van hun organisaties?

Integratie

Wat proberen jullie te bereiken met jullie organisatie?

Chrissy Libert: «Concreet willen wij de integratie van internationale en uitwisselingsstudenten en de plaatselijke gemeenschap bevorderen. Internationale studenten moeten zich thuis voelen in Leuven en contact leggen met andere studenten. Ook terugkerende studenten die vaak hun dynamische uitwisselingsomgeving missen, behoren tot onze doelgroep. Ik beschouw ESN niet

dan ook veel positieve reacties. Studenten voelen zich niet enkel uitwisselingsstudent, maar ze hebben ook het gevoel dat ze deel uitmaken van een samenleving. De Europese werking verhoogt onze herkenbaarheid. Vaak kennen studenten de ESN-afdeling in hun eigen land, waardoor ze spontaan op zoek gaan naar die in hun bestemmingsland. Belgische studenten daarentegen kennen ons veel minder, behalve dan Erasmusstudenten.»

Burghouwt: «Doordat AIESEC Leuven een tijdje heeft stilgelegd, proberen we in eerste instantie naamsbekendheid op te bouwen. In het buitenland is het wel erg populair. Voor ik bij AIESEC was, kende ik het zelf amper.»

Activiteiten

Wat voor activiteiten organiseren jullie?

Libert: «Bij ESN organiseren we typische activiteiten zoals bijeenkomsten, feestjes en cantussen. In het verlengde daarvan proberen wij ook onze studenten sociaal te engageren, want Erasmus is veel meer dan enkel feesten. Dat is ook het thema van ons *SocialErasmus*-project: studenten moeten niet enkel geïntegreerd worden in het studentenleven, maar ook in de Leuvense maatschappij.»

«Zo werken wij samen met de stad Leuven voor hun *Serve the City*-project, door bijvoorbeeld een school in Heverlee te schilderen. Met *Erasmus in Schools* proberen wij kinderen van jongsaf bewust te maken dat er meer is dan enkel België. Zo proberen wij hen warm te maken voor een uitwisseling. Daarvoor trekken we met interna-

tionale studenten naar lagere scholen om daar activiteiten te doen met de kinderen, zoals taallessen en koken.»

Burghouwt: «Wij focussen ook op het ontwikkelen van de professionele vaardigheden van onze leden. Daarbij aansluitend willen wij een *global mindset* stimuleren: wij proberen net zoals ESN verschillende nationaliteiten samen te brengen in onze activiteiten om contacten te leggen en samenwerking te bevorderen. Daarnaast bieden we onze leden ook trainingen aan om hun vaardigheden verder te ontwikkelen. Deze maand staan vooral de betaalde professionele buitenlandse stages van een half tot anderhalf jaar in Business Administration, Teaching, IT, Engineering en Marketing in de kijker.»

Samenwerking

Is er voldoende samenwerking tussen de verschillende internationale studentenverenigingen in Leuven of werken die eerder naast elkaar?

Libert: «Wij zitten zoals veel organisaties in de werkvergadering van LOKO Internationaal en zo komen wij in contact met andere verenigingen en kringen. Toch vind ik dat er onvoldoende samengewerkt wordt, dat is zeker iets dat beter kan.»

Burghouwt: «De samenwerking is goed, maar op dat vlak is er altijd ruimte voor verbetering.»

Hoe zijn jullie zelf bij jullie organisatie betrokken geraakt?

Libert: «Ik ben zelf op uitwisseling naar de Verenigde Staten geweest en bij mijn terugkeer merkte ik hoezeer ik zelf de internationale ervaring miste. Toen

leerde ik het pas opgestarte ESN kennen. Ik werkte mee aan activiteiten en hielp internationale studenten integreren. Nadat ik steeds meer organisatorische taken op mij nam, heb ik me met succes kandidaat gesteld voor het voorzitterschap.»

Burghouwt: «Ik ben erin gerold door een aulapresentatie. Voordien was AIESEC ook volledig onbekend bij mij, maar ik was meteen overtuigd. Na een kort en informeel gesprek werd ik geselecteerd en nu werk ik voor de afdeling marketing en communicatie.»

Ervaring

Hoe ervaren jullie jullie engagement?

Burghouwt: «Je moet gemotiveerd zijn voor AIESEC, maar ik vind dat mijn engagement een meerwaarde is. Ik leer veel bij en het is een goede aanvulling op mijn studie communicatiewetenschappen. Bovendien is het ook heel gezellig en ik heb al veel nieuwe mensen leren kennen.»

Libert: «Ik heb ook veel bijgeleerd over timemanagement, leiding-

“Met onze buitenlandse stages proberen wij een “global mindset” te stimuleren”

GABRIELLE BURGHOUWT, AIESEC LEUVEN

geven, organisatie, samenwerking. Het geeft ook enorm veel voldoening, zeker als je positieve feedback krijgt van de Erasmusstudenten.»

Hoe zien jullie de toekomst van jullie organisaties?

Libert: «We zijn klein begonnen, maar enorm gegroeid in de zomer door onder meer sponsoraanbiedingen. Persoonlijk zou ik graag meer sociale projecten in de lijn van *SocialErasmus* willen aanbieden. Op lange termijn hoop ik ook dat we steeds meer studenten kunnen aanspreken en dan vooral ook Belgische studenten.»

Burghouwt: «Nadat wij wat meer bekend zijn onder de studenten, wil ik dat we met AIESEC zoveel mogelijk studenten op uitwisseling krijgen.»

Chrissy Libert (ESN) (links) en Gabrielle Burghouwt (AIESEC) (rechts)

Internationaal

PRESIDENTSVERKIEZINGEN CHILI

TOEKOMST ONDERWIJS OP HET SPEL

Presidentskandidaat en studenten samen voor beter onderwijs

De toekomst van het onderwijs beheerst de Chileense verkiezingen. De centrumlinkse topfavoriet Michelle Bachelet neemt het op tegen haar conservatieve tegenstrever Evelyn Matthei. Voormalige studentenleiders vonden ondertussen ook hun weg naar het parlement.

ANTON GOEGBEUR

In 2011 trokken verschillende Chileense studentenbewegingen de straat op. Zij eisten universeel in plaats van sterk geprivilegieerd onderwijs, zoals in buurland Argentinië. Verschillende studentenleiders hebben sinds kort zitting in het parlement. Maar dat betekent niet dat de studentenprotesten afgelopen zijn. Het valt overigens op dat nagenoeg alle hoofdrolspelers in de Chileense politiek vrouwen zijn. Maria del Carmen Patricia Morales, verbonden aan het Instituut voor Europese Cultuur en Samenleving, geeft meer uitleg.

Vrouwen

“Dat vrouwen, zoals de Moeders en grootmoeders van Plaza de Mayo, een vooraanstaande rol spelen in de politiek is niet uniek voor Chili. Je ziet het fenomeen overal in Zuid-Amerika. Zo heb je presidenten Dilma Rousseff in Brazilië en Cristina de Kirchner in Argentinië,” begint Morales. “Dat stamt uit de tijd van de militaire junta’s, onder wie Augusto Pinochet in Chili. Moeders en grootmoeders waren bij de eersten om te protesteren tegen het door mannen gedomineerde militaire apparaat.”

“Dat deden ze volgens Morales niet voor zichzelf, maar uit onrust over de toekomst van hun kinderen.”

Zich inzetten voor anderen en geen egoïstische politiek voeren is volgens Morales

ook een eigenschap die je terugvindt bij de centrumlinkse, uitgesproken favoriet Bachelet. “Als kind ervoer zij de repressie van Pinochet uit eerste hand. Onder andere haar vader was een van de talrijke slachtoffers. Als voormalig minister van gezondheid en

“Ik ben overtuigd dat de studentenbeweging verder zal gaan, ook na de verkiezingen”

PATRICIA MORALES, INSTITUUT VOOR EUROPESE CULTUUR EN SAMENLEVING

vervolgens defensie bleef zij correct tegenover iedereen, ook tegenover de daders die haar familie en haarzelf zoveel leed hadden bezorgd.”

Studentenprotesten

In 2011 barstten studentenprotesten los, gericht tegen het sterk geprivilegieerde onderwijs in Chili. Het onderwijsdebat domineert dan ook de huidige verkiezingen. “De protestbewegingen van de studenten voor

beter onderwijs zijn enkel het topje van de ijsberg,” aldus Morales. “De studentenprotesten doen een appel aan de rechtvaardigheid. Zij maken duidelijk dat in Chili een maatschappelijk debat nodig is. Niet alleen over het recht op onderwijs, maar ook over de sterk verdeelde samenleving, die soms doet denken aan een heuse kastenmaatschappij.”

Camila Vallejo, een studentenleider die in 2011 mee de protesten organiseerde, raakte samen met drie andere studentenaïvisten verkozen in het parlement. “Dat is een fantastisch voorbeeld voor heel de wereld,” aldus Morales. “Net afgestudeerde twintigers die deelnemen aan de politiek met een nieuwe boodschap. Zij willen het fundamentele recht op onderwijs daadwerkelijk waarmaken, los van rijk of arm. Het is overigens goed dat studentenbewegingen de toegang vinden tot politiek, want een verdere polarisatie is onnodig.”

Presidentskandidaat en huidig president Michelle Bachelet

“De belangrijke veranderingen gebeuren op straat”

Het dure onderwijs in Chili zorgt al enkele jaren voor studentenprotesten. Kan een nieuwe president daar iets aan veranderen? Gabriel Martinez, een Chileense oud-student van de KU Leuven geeft zijn visie op de recente ontwikkelingen.

HANNE VAN ESPEN

Hoe zijn de studentenprotesten ontstaan?

Gabriel Martinez: «De studentenprotesten begonnen bij de scholieren. Vervolgens breidden ze zich uit naar de universiteitsstudenten. Het is zo’n sterke beweging dat het een nationaal karakter kreeg. In Chili zit het systeem namelijk zo in elkaar dat een school beter onderwijs verschaft naarmate ze duurder is. Dat staat sociale vooruitgang in de weg. Wie niet voor goed middelbaar onderwijs kan betalen, krijgt geen toegang tot hoger onderwijs en heeft later lagere jobs.»

Waarom is het onderwijs zo duur? En hoe kan dit opgelost worden?

Martinez: «Tot 1963 was het universitair onderwijs gratis. Tijdens de militaire junta

zijn de private universiteiten ontstaan. Nu vragen de studenten om het hoger onderwijs gratis te maken, zeker voor degenen die onbemiddeld zijn. Het probleem is dat er geen criteria zijn om te bepalen wie zou moeten betalen en wie niet. Volgens mij zijn onderwijs en gezondheidszorg twee fundamentele rechten, waarvan iedereen verzekerd zou moeten zijn. Als de belastingen en de rijkdommen van het land op een juiste manier verdeeld worden, is dat mogelijk.»

«Jammer genoeg volstaat het niet om onderwijs gratis te maken, er moet ook een structuur zijn. In België is er een evenwicht tussen de hoeveelheid belastingen die je betaalt en wat je ervoor terugkrijgt. In Chili niet, daarvoor is een mentaliteitswijziging nodig. Dat is echter niet mogelijk als je ongeveer 250 euro per maand ver-

dient, het minimumloon in Chili. Daarmee kan je geen gezin onderhouden. Gratis onderwijs kan enkel bij een complete hervorming.»

Verandering

Wat is de rol van oud-studentenleiders zoals Camila Vallejo?

Martinez: «Camila Vallejo is een studentenleider die op de voorgrond trad tijdens de protesten. Samen met enkele andere studentenleiders is zij er nu in geslaagd verkozen te worden in het parlement. Dat is heel positief: ze zijn jong en hebben een visie die heel nauw aansluit bij wat de studenten willen. Ik hoop dat ze zich niet laten leiden door de visie van hun partij.»

Zijn zij in staat iets te veranderen?

Martinez: «Ik denk van niet. De belangrijke veranderingen gebeuren op straat, door manifestaties. Volgens mij is dit de eerste stap naar politieke verandering. Er zijn radicale veranderingen nodig want Chili heeft een achterstand ten opzichte van andere lan-

den. Zo is er nog maar sinds enkele jaren een echtscheidingswet en is abortus nog steeds illegaal.»

“Wie niet voor goed middelbaar onderwijs kan betalen, krijgt geen toegang tot hoger onderwijs”

«De politieke verandering zal van de jongeren komen, want de huidige politici hebben een verouderde visie. Ik geloof dat de studenten voor grote veranderingen gaan zorgen. Het evolueert in elk geval in de goede richting.»

Student

STUDENTENDICTEE MET SPELLINGSFOUTJES

Jan Becaus leest een controversieel dictee voor

Een Pieter De Someraula vol naarstig schrijvende studenten en zonder examenstress in de lucht: dat moet het Groot Dictee der Leuvense Studenten zijn. De dicteetekst zorgde voor opgeluchte gezichten, de verbetering achteraf eerder voor gemor.

JASPER VAN LOY, FOTO'S: SIMON LECLERCQ

Het Groot Dictee der Leuvense Studenten steunt op enkele tradities, waar organisator LOKO Cultuur zich ook dit jaar graag aan hield. Zo wordt de dicteetekst steeds voorgelezen door een grote naam uit het Vlaamse medialandschap, deze keer nieuwsanker op rust Jan Becaus. Nadat hij de 198 deelnemers ronduit moedig had genoemd, gidste hij hen vlekkeloos én in twee delen door alle instinkers. Het eerste deel van het dictee werd verbeterd terwijl het tweede deel werd voorgelezen. "Die indeling van de avond versnelde het correctieproces aanzienlijk," verklaart Marrit Van Den Heuvel van LOKO.

Een andere factor die de verbetering vlotter deed verlopen, was de toegankelijke opgave, geschreven door professor Nederlandse taalkunde William Van Belle.

Van Den Heuvel vindt dat een goede zaak en geeft aan dat LOKO Cultuur daar ook om had gevraagd. "Het aartsmoeilijke werkstuk van Paul Claes vorig jaar werkte voor de deelnemers demotiverend," verklaart ze. "Daarnaast is het ook zo dat een stapel dictees met gemiddeld 64 fouten per kopij een helse klus is om te verbeteren. Het foutengemiddelde van dit jaar, 33 stuks, was dan ook niet alleen leuk voor de studenten, maar ook voor de verbeterploeg (van het studentenblad Veto, red.)."

Verwarring

Toch wakte de tekst nogal wat wrevel op, vooral tijdens de toelichting die Van Belle gaf na het dictee. Heel wat schrijfwijzen die in de correctiesleutel als fouten werden aangezien, waren achteraf namelijk juist. Daarnaast gaf de auteur ook mondeling enkele juiste schrijfwijzen mee die niet in de correctiesleutel stonden en waar LOKO niet van op de hoogte was. Bijgevolg ontstond er zowel bij de verbeteraars als bij de deelnemers zelf verwarring over welke aangerekende fouten nu eigenlijk terecht waren. De reacties op de

Facebookpagina van het Groot Dictee waren dan ook niet mals. Van Den Heuvel ziet verschillende oorzaken voor de problemen. "Het dictee is vooraf grondig doorgenomen en ook wij hadden onze vragen bij enkele moeilijke gevallen," legt ze uit. "We hebben die probleemwoorden ook opgezocht, maar het probleem is dat er op gebied van spelling heel wat verschillende bronnen

"De auteur schreef het dictee gratis. Daardoor is eindeloze kritiek geen optie"

ORGANISATOR MARRIT VAN DEN HEUVEL

zijn die elkaar regelmatig tegenspreken. Bij zulke twijfelgevallen volgen wij al sinds de eerste editie de schrijfwijze van de auteur."

Ook het feit dat de auteur de tekst gratis heeft geschreven, speelt mee. "Eindeloze kritiek geven op zijn werk is dan geen optie," geeft Van Den Heuvel nog mee.

Los van het incident werd er gespeld op het scherp van de snee. Willem Possemiers verlengde zijn titel en liet slechts drie fouten optekenen. De rest van het podium werd met Anke Senden en Marlies Vervloet, elk met acht fouten, door vaste waarden opgevuld. Op het blad van LOKO-voorzitter Rien Hoeyberghs vielen slechts 17 rode streepjes te bespeuren, een score waarmee hij de beste prominent werd.

Het dictee werd geschreven voor William Van Belle (links) en voorgelezen door Jan Becaus (rechts).

Student

dictee voor

Presessen willen opvallendere overlastcampagne

Elk jaar voert LOKO in samenwerking met de politie en de stad Leuven een campagne tegen overlast. Dit jaar ging het om het beperken van overlast bij kotfeestjes.

HANNE VAN ESPEN

In het kader van de campagne werd er opgeroepen om zich aan een aantal basisregels te houden, zoals het sluiten van ramen en deuren, het volume niet te hoog zetten, het buiten rustig houden, de burens verwittigen en als gastheer nuchter blijven.

De voorzitter van de studentenverteenwoordigersorganisatie LOKO, Rien Hoeyberghs, vindt dat het een heel concrete campagne was met duidelijke tips, waarin niemand met de vinger gewezen werd. "Nu is het gewoon afwachten of de tips die we gegeven hebben invloed gaan blijven hebben," zegt Hoeyberghs. "We zijn ook benieuwd naar de concrete cijfers van de politie over de maand oktober."

Volgens Nick Vanden Bussche, de Leuvense studentenflik, was de campagne goed verspreid bij de studenten. "Er zijn veel vragen binnengekomen, wat wijst op een goed bereik. Er waren zeker nog meldingen van overlast, maar oktober is altijd de drukste maand. Je weet dus niet wat het zonder campagne geweest zou zijn," aldus Vanden Bussche.

Ook studentenschenen Bieke Verlinden (sp.a) is die mening toegedaan: "Het gaat om een sensibiliseringscampagne waarbij iedereen schouder aan schouder stond. De samenwerking haalt de banden met elkaar aan. Het feit dat vooral de studenten zich

er via LOKO voor engageren, valt alleen maar toe te juichen. Er zijn nog altijd kotfeestjes met overlast. Maar waarschijnlijk zijn er evenveel zonder overlast en blijven die net daardoor onder de radar."

Een van de aandachtspunten van de campagne was het vooraf melden van kotfeestjes. "Een belangrijk verschil met voor de campagne is dat er nu enkele tientallen meldingen per week binnenkomen," zegt de studenteninspector. "Voorheen kwamen er geen meldingen binnen omdat er gedacht werd dat er zeker controle kwam als het feestje gemeld was. Nu weten studenten dat het bij klachten net een extra argument kan zijn om een waarschuwing te krijgen in plaats van een boete voor nachtlawaai. Dat geldt uiteraard alleen als alle nodige maatregelen genomen waren."

Weinig bekendheid

Bij de studenten klinkt er als kritiek dat de campagne te weinig bekend was. "Ik vond het een heel leuk initiatief maar ik heb er, buiten de vergaderingen van onder andere LOKO, weinig over gehoord. De modale student wist er minder over dan vorige jaren," zegt Sofie Weyn, de preses van de Psychologische Kring.

Een gelijkaardige reactie is te horen bij Kjell Geurts, de preses van Ekonomika: "De campagne van vorig jaar, waarbij alle fakbars één dag gesloten bleven, was drastischer. Dat was veel ingrijpender voor studenten. Een campagne moet opvallen om betekenisvol te zijn."

"De modale student was minder op de hoogte van de campagne dan vorige jaren"

PRESES SOFIE WEYN

"Er komen nu per week enkele tientallen meldingen binnen van kotfeestjes"

STUDENTENFLIK NICK VANDEN BUSSCHE

Dansen voor Filipijnen op LOKOmotion

De negende editie van LOKOmotion vindt donderdag plaats. Ondanks de kritiek en de problemen van vorig jaar blijft het concept zo goed als hetzelfde.

CATHERINE HECHTER

LOKOmotion, een feest georganiseerd door de studentenverteenwoordigersorganisatie LOKO, komt er opnieuw aan. Er zijn zeven zalen om in te feesten in plaats van acht en de toegangsprijs van vijf euro blijft behouden. De plannen om LOKOmotion te verhuizen naar

één zaal zijn voorlopig geschrapt. "Het is niet haalbaar om zoiets op een half jaar te regelen. Er komt veel meer bij kijken op logistiek vlak," zegt Toon Huls, de activiteitencoördinator van LOKO.

Vorig jaar is het een en ander misgelopen. De ticketverkoop verliep niet vlot en in Alma 2 werd een grote hoeveelheid drankbonnen gestolen.

Daardoor draaide de fuif verlies. De dader zei dat hij het geld zou terugbetalen, maar dat is nooit gebeurd. Huls: "Dit jaar hebben we in Alma 2 een zaalverantwoordelijke van LOKO zelf. Die staat samen met de kring achter de toeg. Wij hebben niet genoeg mensen om in elke zaal zo iemand te zetten. Natuurlijk zijn zulke incidenten niet tegen te houden. Er zal altijd wel iemand zijn die een bonnetje achterhoudt, en dat kunnen we niet verhinderen. Maar wat er vorig jaar is gebeurd, zal niet opnieuw gebeuren."

Thema per zaal

LOKOmotion is een uniek concept. "Het biedt meer dan de gemiddelde

"Er zal altijd wel iemand zijn die een bonnetje achterhoudt, dat kunnen we niet verhinderen"

ORGANISATOR TOON HULS

kringfuif. Er wordt niet elke dag of week een feestje gehouden waar je met één toegangsticket overal binnen kunt geraken. Ook de namen die wij samen met de Leuvense kringen aanbieden zijn veel groter," zegt Huls.

"Een fuif in bijvoorbeeld Musicafé trekt een bepaald doelpubliek aan. Wij willen iets overkoepelelends doen met een thema per zaal. Zo zijn er een internationale zaal en een foute zaal. We kunnen zoveel mogelijk verschillende persoonlijkheden aanspreken. LOKOmotion is een feest voor alle Leuvense studenten. Het is niet gericht op een kring of een groep."

Huls zorgt ervoor dat er een mix is tussen bekende en minder bekende artiesten. "In elke zaal staat een grote naam en daarrond hebben we plaatselijke dj's gezocht. Wij willen een aantal alternatieve namen geven. Als je alleen middelgrote namen aanbiedt die overal draaien, hebben de meeste studenten ze waarschijnlijk al gezien. We hopen dat die mix een stimulans is om te komen."

Winst naar Haiyan

Het doel van LOKOmotion is niet om duizenden euro's winst te maken. "We willen iets aanbieden aan de studenten, zodat ze zich kunnen amuseren in Leuven," zegt Huls.

LOKO plant trouwens iets speciaals met de winst die ze dit jaar gaan maken. "We geven alles aan Haiyan 2121 (de actie voor de slachtoffers van de tyfoon in de Filippijnen, red.). De KU Leuven verdubbelt de winst, dus we hopen zo iets te kunnen bijdragen aan de Filipijnen."

Of LOKO winst zal maken, valt nog af te wachten. "Dat is moeilijk te voorspellen. We weten niet wat de studenten verwachten en welke dj's zij willen zien. Ik heb er in ieder geval een goed gevoel bij. Ik zie het dit jaar in orde komen," blik Huls vooruit. Met namen als Lisa Smolders, Yellow Claw, 2 Many Pintjes en 2Fabiola zal er zeker een feest in motion worden gezet.

ScherpGesteld

• • • • • FOTO: SIMON LECLERCQ

Het gerechtsgebouw van Leuven is erg groot. De straat ervoor is vrij smal. Het is onmogelijk om een klassieke panoramafoto te maken. Maar onze fotograaf haalde het maximum uit zijn camera en knutselde toch één foto op basis van 43 kleinere foto's.

Sociaal

DE STILLE KRACHT DIVISIE MONUMENTEN

“We vinden nog regelmatig verdoken parels”

De mensen die de winkel draaiende houden, maar die weinigen opmerken. Zij krijgen het woord in deze reeks. Deze week laten we Joris Snaet aan het woord, die als bouwhistoricus werkt op de Divisie Monumenten van de Technische Diensten van KU Leuven.

THOMAS CLIQUET

Waar houdt de Divisie Monumenten zich net mee bezig?

Joris Snaet: «Het universitaire gebouwenpatrimonium telt een groot aantal beschermde historische monumenten. Het gaat om een zestigtal gebouwen en het door Unesco als werelderfgoed erkende

“Een mooi, uitgewerkte antieke trap breek je niet af voor een functionelere lift”

begijnhof. Vanwege de architectuurhistorische waarde die de gebouwen bezitten, vragen ze een bijzondere zorg. Onze dienst houdt zich bezig met het onderhoud, de conservatie en de modernisering van deze monumenten.»

«Buiten de beschermde monumenten telt het universitaire patrimonium ook een zeer groot aantal

gebouwen die opgenomen zijn op de inventarisatielijst van Onroerend Erfgoed.»

«Voor onze projecten kijken we telkens naar de specifieke kenmerken van de monumenten en welke historische waardevolle elementen ze bezitten. Een mooie, uitgewerkte antieke trap ga je niet afbreken, ook als er op die plaats vanuit functioneel oogpunt beter een lift komt.»

«Van veel gebouwen zijn de waardevolle elementen niet steeds duidelijk afleesbaar. Soms zijn ze vatbaar voor verschillende interpretaties. Zo kunnen er zich onder recente schilderlagen verborgen marmerschilderingen bevinden. Af en toe worden we geconfronteerd met de vraag om bouwkundige ingrepen uit de jaren tachtig of negentig te verbeteren of aan te passen. Van het recente patrimonium is op dit ogenblik niet duidelijk of het waardevol is.»

Archief

Wat is uw rol als bouwhistoricus?
Snaet: «De bouwhistoricus reikt de nodige gegevens aan voor de architecten en ingenieurs zodat die een bepaald gebouw kunnen renoveren, rekening houdend met de architectuurhistorische waarde van het gebouw. De restauratiewerken aan beschermde gebouwen worden aanzienlijk gesubsidieerd.

Het is bijgevolg belangrijk dat onze projecten bij aanvang goed onderbouwd zijn.»

«De bouwhistorische gegevens worden verzameld op basis van historisch onderzoek in archieven en technisch onderzoek ter plaatse. Soms worden de studies uitbesteed, soms onderneemt onze dienst ze zelf.»

Hoe ziet uw ideale werkdag eruit?

Snaet: «Dat is een dag waarop ik tijd heb om genoeg opzoekwerk te doen in archieven. Het meeste onderzoek verricht ik in de archieven van de universiteit en in het Stadsarchief van Leuven. Hoewel de geschiedenis van de universiteit al ontzettend grondig is onderzocht door academici, vinden we nog regelmatig verdoken “parels”. Recent

“De restauratiewerken aan beschermde gebouwen worden aanzienlijk gesubsidieerd”

hebben we de volledige correspondentie en administratie teruggevonden van de bouwprojecten van de woning van professor De Dordot in het Kolenmuseum in de Charles Deberiotstraat. Omdat de

negentiende-eeuwse archieven van de universiteit tijdens de Eerste Wereldoorlog nagenoeg volledig verloren zijn gegaan, is zo'n vondst zeer uitzonderlijk.»

«Behalve historisch onderzoek voer ik in de monumenten ook kleinschalige projecten uit die vanwege de bouwhistorische aspecten complexer van aard zijn, bijvoorbeeld in de salons van het kasteel van Arenberg of in de presidentswoning van het Hoger Instituut voor Wijsbegeerte. Het is een beetje ongewoon dat een bouwhistoricus zulke projecten zelfstandig onderneemt. Die projecten zijn gelukkig vaak erg uitdagend. Niet zelden is enige creativiteit en een hoop doortastendheid nodig om ze tot een goed einde te brengen.»

Caroline Van Rhee

Leeftijd voor euthanasie moet opgetrokken worden

De denktank Metaforum van de KU Leuven presenteerde woensdag zijn bevindingen over euthanasie. Het kruim van de medische professoren en ethici stelde het resultaat van twee jaar debat voor, waaruit bleek dat ze vooral de bestaande regels wilden behouden.

KORNEEL DE SCHAMP

Metaforum is een interdisciplinaire denktank van de KU Leuven, waar allerhande thema's worden behandeld. Deze keer was het de beurt aan een hot topic: euthanasie. Opvallend: De KU Leuven-professoren wazen bestialiteit van de wet naar kinderen af.

Verscheidene professoren mochten elk om beurt hun deel van de lijvige visietekst toelichten. Over het algemeen focusten de professoren vooral op het verschil tussen wilsbekwaamheid en wilsonbekwaamheid.

Professoren Rik Vandenberghe en Chris Gastmans gingen in op euthanasie bij dementie. Ze benadrukten vooral dat een dementie persoon wilsonbekwaam is en dus niet om euthanasie kan vragen. Daarnaast kwam er een sterk pleidooi voor goede zorgvoorzieningen. De wil tot leven hangt in een vergevorderd stadium immers sterk af van de omringende zorg.

Kindereuthanasie

Het stuk over euthanasie op minderjarigen van professor Stefan Van Gool leverde misschien wel de meeste reacties op. Gezien

het hevige politieke debat en het pleidooi van enkele Gentse artsen voor legalisatie, waren de verwachtingen hooggespannen. Het Metaforum pleitte duidelijk om de wet niet uit te breiden. Volgens Van Gool is het probleem zeer miniem - zo is er in Nederland, waar euthanasie voor minderjarigen is toegestaan, geen enkel geval bekend. Daarnaast werd opgemerkt dat de hersenen pas op twintigjarige leeftijd volgroeid zijn, en dus in staat zijn om een dergelijke beslissing te maken. Ook het feit dat er een andere behandeling is voor minderjarigen op juridisch vlak, werd als argument aangehaald. Meer nog, Van Gool pleitte er zelfs voor om de leeftijdsgrens op te trekken tot een jaar of twintig.

Professor Joris Vandenberghe had het over euthanasie bij patiënten met psychologische problemen. Ook hij benadrukte

dat adequate zorgvoorzieningen vaak ontbreken. Hij pleitte voor een apart wettelijk kader voor psychologische patiënten, die nu

De KU Leuven vindt zich niet in oproep om euthanasie uit te breiden naar kinderen

bij de normale wet gerekend worden. Hij vroeg ook om medisch begeleide zelfdoding, waarbij de patiënt zelf het dodelijke spuitje toedient, in vaste regels te gieten.

Sociaal

KLIMAATTOP WARSCHAU

RIJKE EN ARME LANDEN ROLLEN VECHTEND OVER STRAAT

“Deze klimaatop is een catastrofe”

De klimaatop in Warschau baarde zaterdag een halfslachtig compromis na een moeizame bevalling. De ontwikkelingslanden en ngo's verlieten woedend de onderhandelingstafel. De Filipijnse delegatie besloot zelfs tot hongerstaking.

SAM RIJNDERS

“Het gaat hier vooral om macht en geld,” vat Mathias Bienstman de onderhandelingen in Warschau samen. Hij volgt de klimaatop voor Bond Beter Leefmilieu, dat vorige donderdag met de andere ngo's opstapte.

Tijdens vorige klimaatoppen spraken wereldleiders af om de klimaatopwarming tot twee graden te beperken. In afwachting van een echt klimaatakkoord in 2015, moest die inspanning nu verdeeld worden.

“Iedereen kijkt naar de rijke landen om de eerste stappen te zetten,” legt Bienstman uit. Zaterdagavond konden de deelnemers alsnog hun gezicht redden: tegen 2015 moet elk land laten weten hoeveel uitstoot het zal wegwerken. Het laatste uur lag China dwars, dat erin slaagde het woord “verplichtingen” te laten vervangen door “bijdragen”.

Peanuts

De rijke landen beloven ook vanaf 2020 tien miljard dollar vrij te maken voor de

gevolgen van klimaatopwarming in arme landen, al blijven die beloftes erg vaag. Tijdens de klimaatop zette tyfoon Haiyan dat thema op de agenda, na duizenden

“Er bestaat nauwelijks een Vlaams klimaatbeleid”

ANNELEEN KENIS, POLITIEK ECOLOOG
KU LEUVEN

doden in de Filipijnen. De Filipijnse delegatie ging daarop in hongerstaking.

“Door de klimaatverandering neemt de intensiteit van extreme weerfenomenen toe. We weten ook dat overstromingen erger worden omdat de zeespiegel stijgt. Wie wil weten wat in Warschau op het spel staat, moet naar de Filipijnen kijken,” stelt Bienstman.

Anneleen Kenis, politiek ecooloog aan de KU Leuven en mede-auteur van *De Mythe van de Groene Economie*, noemt de klimaatop in Warschau een catastrofe. “Het is schizofreen als je in wetenschappelijke rapporten leest wat er op ons afkomt, en welke *peanuts* we daar tegenover stellen.”

Steenkooltop

Warschau brengt *too little, too late*. “Eigenlijk hadden we onze emissies al tien jaar lang drastisch moeten terugdringen. We moeten ons energiesysteem fundamenteel herstructureren zodat fossiele brandstoffen blijven waar ze zitten: onder de grond.”

Volgens haar is het logisch dat de rijke landen de grootste verantwoordelijkheid dragen. “Historisch gezien zijn zij de grote uitstoters. Ze hebben de meeste middelen, maar zullen cynisch genoeg op korte termijn door hun ligging de minste gevolgen dragen.”

Grootste pijnpunt was voor Kenis de aanwezigheid van het bedrijfsleven in Warschau. De steenkoollobby organiseerde met de Poolse regering zelfs tegelijkertijd te promoten. “Het grenst aan het absurde.” Bienstman meent dat de Polen zo

hun eigen agenda willen *pushen* binnen de Europese Unie: het land is nog steeds erg afhankelijk van steenkool.

Ondanks de tegenvallende top blijft hij optimistisch. “Iedereen staart naar die klimaatoppen als naar een lichtbak, in afwachting van een magische oplossing. Het echte werk gebeurt op het nationale niveau, en daar is er vooruitgang in landen als Duitsland en Denemarken.”

Oorlogseconomie

Daar kan België nog wat van leren: ons land hinkt achterop. Bienstman: “Het Vlaamse beleid (*klimaatbeleid is een regionale bevoegdheid, red.*) heeft een trendbreuk nodig. Onze emissies zouden jaarlijks met vijf procent moeten dalen, maar ze blijven constant.”

“Er bestaat nauwelijks een Vlaams klimaatbeleid,” oordeelt Kenis. “Buiten enkele zonnepanelen nemen we amper structurele maatregelen. We kopen schone lucht in het buitenland. Dat is een marktgerichte aanpak waar je ideologische kritiek op kan hebben, maar die vooral niet werkt.”

“Iedereen staart naar die klimaatoppen als naar een lichtbak, in afwachting van een magische oplossing”

MATHIAS BIENSTMAN, BOND BETER
LEEFMILIEU

Klimaatverandering is nu al bezig, benadrukt Kenis, maar we kunnen nog grotere gevolgen vermijden. “Tijdens de wereldoorlog heeft men op zes maanden tijd de hele economie omgeswitcht naar een oorlogseconomie. Misschien een vreemde vergelijking, maar zo'n beweging hebben we nodig en is mogelijk. We hebben de kennis en de middelen. Nu alleen nog de wil.”

Karolien Favoreel

Sociaal

UNIVERSITAIRE GEMEENSCHAP ORGANISEERT ACTIES VOOR HAIYAN

KU Leuven in de bres voor de Filipijnen

Op 8 november trok de tyfoon Haiyan met een vernietigende kracht over de Filipijnen. Naast de meer dan vierduizend doden werden ook zo'n 700.000 mensen dakloos. De KU Leuven bleef niet bij de pakken zitten en schoot in actie.

ROBBERT BOUDEWIJNS

KU Leuven-rector Rik Torfs kondigt aan dat de KU Leuven 10.000 euro schenkt aan de slachtoffers van de tyfoon Haiyan, die de Filipijnen enkele weken geleden trof.

“Slechts een maand geleden werd ons land nog overvallen door een zware aardbeving”

FILIPINO STUDENT COMMUNITY

Het geld zal gebruikt worden om humanitaire hulppacties in de Filipijnen te steunen. Daarnaast zullen alle opbrengsten van geregistreerde acties verdubbeld worden door de commissie noodhulp van de KU Leuven.

Ook vanuit studentenvertegenwoordigersorganisatie LOKO kwam

aldus Hoeven, die zelf voor de actie portefeuilles maakt uit gerecycleerde drankkartonnen.

Een van de acties werd georganiseerd door de bewoners van studentenresidentie Lerkeveld. Zij schonken de opbrengst van hun kotbar op zondag. “We hebben de prijzen die avond vrijblijvend opgeslagen met een halve euro. Het presidium heeft daar nog een

KU Leuven verdubbelt gestorte geld op noodrekening

schep bovenop gedaan door per consumptie ook 0,35 euro te sponsoren,” vertelt Tine Vermeyen, de kotbarpreses van Lerkeveld. Ook de studenten van Groenveld kwamen met een eigen initiatief op de proppen. Op een karaokeavond op maandag werd er gezongen voor het goede doel. “De drankprijzen werden verhoogd van 70 cent naar 1 euro. Ook hebben we twaalf liter wat interesse. “We hebben al veel oproepen gekregen van mensen met verschillende acties; heel leuk om te zien. Oorspronkelijk was de actie bedoeld voor personeel en studenten, maar ook familie en vrienden mogen uiteraard hun opbrengst schenken. Zolang er maar een link is met de KU Leuven.”

De verdubbelingsactie loopt tot net voor de kerstvakantie. “Sommigen hebben immers tijd nodig om een actie op poten te zetten,”

het enorme lijden in de getroffen gebieden. Gebeden en liederen spraken de hoop uit, die zelfs in de moeilijkste tijden niet uit de Filipijnse harten is verdwenen. Een student vertelt over de situatie in de Filipijnen: “Slechts een maand geleden werd ons land nog overvallen door een zware aardbeving.

Er was maar amper tijd om daarvan te bekomen of tyfoon Haiyan stond al voor de deur.”

Meer info, waaronder ook het rekeningnummer waarvan de KU Leuven het bedrag verdubbelt: www.kuleuvenforthephilippines.be

Er werden al heel wat herdenkingen georganiseerd

Vincent Peeters

Maandag protest tegen “nodeloze repressie” GAS-boetes

Op maandag 25 november protesteren verschillende organisaties tegen de GAS-boetes op het Leuvense De Somerplein. Ze willen de druk op het stadsbestuur opvoeren. Ook de studentenvertegenwoordigers van LOKO nemen een standpunt in.

KORNEEL DE SCHAMP

Enkele organisaties, waaronder Comac, Tegengas en het Massereelfonds, protesteren op maandag tegen het gebruik van GAS-boetes in Leuven. De organisaties kaarten daarmee de uitbreiding van de wet aan, die dateert van mei. De leeftijdsgrens werd verlaagd naar veertien jaar en de boetes kunnen nu tot 375 euro bedragen.

Mathias Vander Hoogerstraete van Tegengas legt uit: “Na een nationale betoging besluiten wij nu om de acties voort te zetten op lokaal niveau. Gemeentes hebben immers heel wat bevoegdheden rond GAS. Daarom betogen we maandag, omdat dan de Leuvense gemeenteraad doorgaat. In de

eerste plaats om druk te zetten, zodat Leuven vooral de leeftijdsverlaging niet gaat doorvoeren. Daarnaast willen we zeker ook protesteren tegen het volledige GAS-systeem, dat met haken en ogen aan elkaar hangt.”

“We pleiten ook voor structurele oplossingen,” gaat Vander Hoogerstraete verder. “Om overlast te verminderen moeten we bijvoorbeeld voor voldoende faciliteiten voor jongeren zorgen.” De organisatoren verwachten geen enorme opkomst. Vander Hoogerstraete: “We verwachten zo'n 50 mensen. Dit is een eerste kleine actie, waarop we in de komende maanden willen verderbouwen. Er komt dus zeker een vervolg.”

De Studentenvetegenwoordigersorganisatie LOKO is ook kritisch wat GAS-boetes betreft. Voorzitter Rien Hoeyberghs: “Er is al even sprake van dat de stad Leuven de GAS-wetgeving zou aanpassen. De Leuvense jongeren mogen daar advies rond geven en vroegen ons of we daar niets over wilden zeggen.”

Kader

De Algemene Vergadering van LOKO, die bestaat uit vertegenwoordigers van de studentenkringen, stelde een programma op. Opvallend is dat de GAS-wet niet *tout court* wordt afgewezen, wat de betogers wel doen. “We stellen drie punten voorop,” aldus Hoeyberghs. “Een duidelijk kader van bovenaf waarbinnen de gemeentes hun reglement kunnen opstellen, meer transparantie en controle bij de ambtenaren die de boetes uitschrijven - in Leuven denk ik daarbij aan de gemeenschapswachten - en het herbekijken van de wildgroei aan regels. We willen de

wetgeving terugbrengen naar hoe ze bedoeld was, bijvoorbeeld als middel tegen legitieme problemen zoals wildplassen.”

“We hebben de betoging gedeeld op onze Facebookpagina, omdat we het debat belangrijk vinden. Omdat ons standpunt iet-

“Systeem hangt met haken en ogen aaneen”

MATHIAS VANDER HOOGERSTRAETE (TEGENGAS)

wat genuanceerder is dan simpelweg de afschaffing van de GAS-wetgeving, zal iemand van ons deze mening duiden tijdens de betoging,” stelt Hoeyberghs.

Cultuur

ACHTER DE SCHERMEN VALENTIJN DHAENENS

“De oorlog is een lineaire toestand, als een plaat die blijft hangen”

DeKleineOorloG is de tweede solovoorstelling van Valentijn Dhaenens, acteur bij theatergezelschap SKaGeN en bekend van de film *De helaasheid der dingen*. De voorstelling gaat over de soldaten die de opruiende oorlogstaal van de leiders moeten waarmaken. Hij wil de kant van oorlog tonen die niet heroïsch is. “Ik probeer geen anekdotisch, maar een gevoelsmatig verhaal te maken.”

MARGOT DE BOECK EN LUCAS DE JONG

Veto: Uw eerste solovoorstelling *DegrotomonD* ging over speeches van wereldleiders, die vaak bij oorlog of dictatuur betrokken waren. Nu is er *DeKleineOorloG*. U heeft een speciale interesse voor oorlogen?

Valentijn Dhaenens: «Het idee voor deze voorstelling is ontstaan bij *DegrotomonD*. Daarin wilde ik aantonen hoe krachtig taal kan zijn. Publiek laat zich snel verleiden als iets goed gezegd

vechten. In alles wat ik gelezen heb is mij opgevallen dat er een enorm enthousiasme was om eraan te beginnen. Voor jongeren was het leven toen saai. Zij zagen het als een avontuur, als een scoutskamp. In het boek *Voyage au bout de la nuit* van Céline las ik een passage waarin twee mannen op een terrasje zich direct aansluiten bij de militaire fanfare wanneer die door hun dorp paradeert, zoals bij de rattenvanger van Hamelen. Ze wisten niet wat hen te wachten stond. Zo naïef.»

«De aanslag op de troonopvolger (*de moord op Frans Ferdinand van Oostenrijk wordt algemeen gezien als aanleiding voor de WO I, red.*) leende zich als een goed excuus voor een conflict, dat zagezegd maar drie weken zou duren. Toch zat heel Europa al te wachten om de bloeiende wapenindustrie te gebruiken. Er is het idee van de mens die steeds beschaafder wordt, maar dat zich niet in minder gruwelijke oorlogen vertaalt. Je doet een manoeuvre naar een volgende modderige loopgraaf en twee weken later moet je terug naar de vorige. Uiteindelijk schuif je vier jaar lang niets op. Ik wil dan ook iets vertellen over alle oorlogen, of nog algemener over de zucht naar strijd van de mens.»

“Ten tijde van WO I was het leven voor jongeren enorm saai. Ze zagen het als een scoutskamp”

Veto: Al heel wat geschiedkundigen houden zich, zeker in het licht van de honderdjarige herdenking, met de WO I bezig. Zij doen dat uiteraard wetenschappelijk. Wat is uw aanpak?

Dhaenens: «Ik ben geen wetenschapper. Ik verplicht mezelf een jaar lang over oorlog te lezen, zonder dat ze zich in een personage verplaatsten. Het is meer een toestand dan een verhaal van A naar B. Je kunt het met een muziekstuk vergelijken.»

Terrasje

«Voordien gingen oorlogen over grondgebied of economie, maar in de WO I was er gewoon zin om te

kaar vanzelf op te zoeken. Op zo'n intuïtieve manier te werk gaan kan wel enkel als je alleen werkt. Een collectief werkt gericht, maar je moet jezelf altijd verdedigen.»

Triggers

«Ik maak ook geen verhalen of anekdotes. Toch moet je een vervanging voor het verhaal vinden. Je hebt iets nodig dat iets anders triggert. Dat is wel moeilijk. Zo lag *DegrotomonD* lang op de piste van de Grieken. Ik had mij een week opgesloten om de kransrede van Demosthenes te herleiden tot zo'n drie pagina's. Toen ik het thuis voorlas voelde ik dat het niet werkte, omdat de toehoorder het niet gelezen had. Dagen, weken dacht ik alles af te blazen, het ging niet lukken, ik vond mezelf een onnozelaar.»

Veto: Wat steekt u wel in uw voorstellingen, als er geen verhaal in zit?

Dhaenens: «Ik probeer een andere reis af te leggen dan een anekdote, er zijn al zoveel verhalen. Bijna alles is een verhaal. Als je een verhaal hebt, dan verplaats je je in dat hoofdpersonage. Daarom wenen som-

“Het is niet leuk om in te vullen wat andere mensen moeten voelen”

mige mensen ook, ze leven zich in. Bij het kijken naar een film moet je er maar eens op letten in wiens huid je kruipt. Dat is een bepaald mechanisme, dat weten scenaristen ook. Ik probeer geen anekdotisch, maar een gevoelsmatig verhaal te maken. Bij *DegrotomonD* hadden mensen het gevoel van een grote reis, zonder dat ze zich in een personage verplaatsten. Het is meer een toestand dan een verhaal van A naar B. Je kunt het met een muziekstuk vergelijken.»

Cirkeltje

Veto: Welke toestand creëer je bij *DeKleineOorloG*?

Dhaenens: «De toestand is trauma. Deze voorstelling is statisch, omdat de oorlog een lineaire toestand is, als een plaat die

blijft hangen. Het onderwijs valt stil, alle mensen wachten tot de oorlog gedaan is, alles stopt. De dynamiek in deze voorstelling is een introversie, niet zo naar buiten zoals bij *DegrotomonD*. Het is zoals een nachtmerrie. Alsof je koorts hebt. Dan kom je altijd in dezelfde cirkeltjes terecht, en je kunt daar niet uit geraken, uit die cirkeltjes.»

Veto: We moeten ons dus niet invullen bij uw voorstelling?

Dhaenens: «Het is niet leuk om in te vullen wat mensen moeten voelen, dat is meer individueel. Ik vind het moeilijk om te zeggen wat je wil bereiken. Misschien stilte bij het publiek, of een voorstelling als een splinterbom. Het gaat niet over wij en zij, goed en slecht, het gaat over de mens die oorlog voert, en dat zijn ook wij. Wij maken deel uit van die mensheid die oorlog voert. Het enige soort dat oorlog voert om ideologie, omdat mensen anders denken.»

Veto: U houdt ervan zich te storren, zelfs in isolement. Maar u kent de gevolgen ook niet altijd, getuige uw verbazing over de ontvangst van *DegrotomonD*. Bent u een van

die mannen op het terrasje in de passage van Céline?

Dhaenens: «Euh, dat is wel wat verregaand. Ik maak wel echt voorstellingen voor het publiek, ik maak geen voorstellingen waar niemand blij om is. Ik wens te communiceren, te delen, niet alleen geschiedenis te studeren. Op het einde moet ik de commu-

“Ik maak geen voorstellingen waar niemand blij om is”

nicatie met het publiek hebben. Maar het is zeker een avontuur. Ik weet niet waar het gaat eindigen en dat is spannend. Ik weet niet hoe ik mij overmorgen ga voelen.»

Annamie Vermeulen

Cultuur

DEKLEINEOORLOG VAN SKAGEN

Niemand sterft voor iets

Het kan niemand ontgaan zijn: binnenkort gedenken we honderd jaar Eerste Wereldoorlog (of de Grote Oorlog voor kenners en anglofielen). Met DeKleineOorlog doet SKaGeN haar duit in het zakje, al past de monoloog voor de gebruikelijke loopgraafromantiek.

SAM RIJNDERS

Jongemannen als ratten opeengepakt in maffe loopgraven. Beloofd dat ze tegen kerst terug bij hun liefjes en familie

lafaard. Of erger nog: gefusilleerd door je eigen strijdmakkers. Het passeert allemaal de revue in de nieuwe voorstelling van theatercollectief SKaGeN, zij het anders dan we gewend zijn van onze schoolexcursies naar Ieper en omstreken.

Rompsoldaat

Valentijn Dhaenens beklimt als enige de Bühne in deze monoloog, waarmee hij zijn kunstje van het fel gesmaakte *DegrotomonD* herhaalt. Plaats van handeling is een groezelige ziekenboeg, geëvoeerd door het kleine ziekenhuisbed dat Dhaenens de scène oprolt. Klein, want van de stervende patiënt rest niets meer dan een romp en een hoofd. Dhaenens zelf is onze verpleegster in *drag*. Mooie benen, dat wel.

Deze *infirmière* - wiens idealisme tekennend afglijdt naar cynisme - is niet het enige personage dat Dhaenens vertolkt. Door middel van een knap staaltje audiovisueel

spektakel (denk projectie en videoschermen) speelt hij ook de rompsoldaat, die in verschillende gedaanten terugblijkt op zijn lijdensweg en die van de meer dan acht miljoen jongemannen die tijdens deze oorlog

De waanzin om duizenden jongemannen over de klif te jagen, richting maaiende machine-geweren, voor een paar morzels grond

het leven lieten.

Natuurlijk zijn er enkele *glitches* en komt het samenspel tussen Dhaenens-als-live-verpleegster en Dhaenens-als-video-soldaat niet altijd perfect uit, maar het resul-

taat blijft verbluffend. *Kudos* voor de man achter de knoppen.

Splinterbom

Tussendoor barst zuster Dhaenens regelmatig uit in een weemoedig zingen. Deze *spirituals* vullen de Soetezaal van kunstencentrum STUK met weemoed, al werd deze pony wat ons betreft iets te vaak van stal gehaald. Wanneer de geprojecteerde versies van soldaat Dhaenens een gelegenheidskoortje vormen, bereikt de combinatie van Dhaenens' *soul* en het technologisch getover dan weer nieuwe hoogtes.

“DeKleineOorlog is een splinterbom,” kunnen we in de brochure lezen. De voorstelling is een amalgaam van telefoongesprekken, brieven, mijmeringen, toespraken van Atila De Hun en voorvermelde zangpartijen. Iets te veel Jezus dit en God dat, al is dat een persoonlijke voorkeur. Gezien de tijdsgeest bedekken we zoiets graag met onze gerafelde mantel der liefde.

De chaotische structuur slaagt vooral in haar opzet om de chaos van oorlog op te roepen. De shock. De waanzin om duizenden jongemannen over de klif te jagen, richting maaiende machinegeweren, voor een paar morzels grond. *Zogezegd* voor vrijheid en democratie. In de woorden van Dhaenens: “Als het bloed uit hun aders gutst en het gas hun longen vult, denken ze dan aan vrijheid en democratie? Niemand sterft voor iets.”

Lezersbrief

Als het niet zo triest was, was het grappig, het astronomisch falen van het studentensecretariaat geneeskunde. Ik ga niet zeggen dat het makkelijk is om 500 studenten te voorzien van een degelijk uurrooster, maar het is verdorie wel noodzakelijk.

Het is op zich al hallucinant dat men dat in deze moderne tijden nog steeds aanpakt met een Exceldocument waar je je eigen werkzittingen uit moet plukken (Aan de hand van een nummer dat natuurlijk niet je studentnummer kan zijn, dus mag je dat uit een andere Excel halen.), maar het wordt jaar na jaar na jaar erger. Dit jaar was het zelfs nodig om de regeling over drie Exceldocumenten te spreiden. Waarvoor je telkens een ander nummer uit een andere Excel mocht

halen. Uiteraard. Die te vinden zijn op verschillende plaatsen op Toledo. Logisch.

Die onvolledig kunnen zijn tot halverwege het semester. Vanzelfsprekend. Die geüpdatet kunnen worden zonder waarschuwing of aanleiding. Want waarom zou dat nodig zijn? En voor de keuzevakken - een zeldzaam vak met verplichte aanwezigheid - vergeet men dan de Toledomodule beschikbaar te maken. De dag zelf krijg je het paniekbericht dat je 's avonds op de eerste sessie verwacht wordt. Een handvol studenten las het nog op tijd, maar was de professor verwitigd? Oeps. De andere verplichte sessies van onze opleiding, de KWV-seminaries, mag je dan weer zelf regelen met een professor naar hun keuze. Met 25 collegastudenten. Die

ook allemaal andere verplichte keuzevakken hebben. Bonne chance!

Voor de vaardigheidstrainingen krijg je een infossessie - helaas de week nadat de trainingen doorgaan - en voor toegang tot de infossessie over een examen moet je eerst een proefexamen afleggen. Maar wil je wisselen van keuzevak wegens een begrafenis, dan moet je een kopie van de overlijdensakte kunnen voorleggen. Hun bureaucratische onbuigzaamheid staat in schril contrast met de organisatorische chaos waardoor zelfs de beste student zijn weg amper vindt. Je agenda is gewoon sneller verouderd dan de inkt droogt. Al driemaal stond ik op gasthuisberg voor een seminarie dat niet doorging. Een an-

dere keer zat ik in een dat ik de week ervoor al gevolgd had.

Wanneer is de maat vol? Wanneer beslissen dat het systeem dat al jaren aan het instorten is aan vervanging toe is? Tot er in deze puinhoop geen steen meer op de andere staat? De specialisatieopleidingen verloren vorig jaar bijna hun accreditatie. Dit jaar wordt de basisopleiding doorgelicht. Ik hou mijn hart vast, maar voor een goed woordje moeten ze op mij niet rekenen. Wikipedia is een betere leerschool dan de faculteit Geneeskunde.

Naam en adres bekend bij de redactie

Cultuur

KUNST IN KOTEN

De Kotroute tovert koten om tot kunstgalerieën

Op donderdag 21 november stelden talrijke Leuvense studenten hun koten open voor kunst in het kader van de befaamde Kotroute.

CAROLINE VAN RHEE

De Kotroute is een initiatief van vzw AmuseeVous en Cera dat jaarlijks in alle grote studentensteden koten omtovert tot kunstgalerieën. Hasselt, Gent en Brussel kwamen dit jaar al aan de beurt en donderdag stond Leuven op het programma. De geselecteerde kunstenaars krijgen elk een studentenkamer toegewezen waarin ze hun kunstwerken kunnen tentoonstellen.

Naast beeldende kunsten zijn er ook muziekoptredens, poëzievoordrachten en cabaret. Het startschot van de Kotroute werd dit jaar gegeven in het M-Atelier, dat meteen ook het startpunt was van deze artistieke kotentocht.

Herinneringen

We beginnen de Kotroute in M, waar het duo Vaassen en Swaak hun werken exposeert, bestaande uit een schilderij gecombineerd met een gedicht op canvas. Kunst die door veel bezoekers geapprecieerd wordt, want ook op andere plaatsen praten bezoekers vol lof over hen. Het duo leerde elkaar kennen tijdens hun studies wijsbegeerte en werkt sindsdien samen: Vaassen schildert en Swaak schrijft er passende gedichten bij.

Verder wordt er geëxposeerd door fotografe Jade Vranken. Zij werkte samen met organisator Olivia Spalatelu om prachtige portretfoto's van alle deelnemers tentoon te kunnen stellen.

In de Rijschoolstraat vinden we een samenwerking tussen een koppel: Julie De Clerck stelt haar woonkamer open en haar vriend Thomas Haine exposeert. Thomas is illustrator en creëert voornamelijk beelden uit traditionele technieken. Bovendien krijgen bezoekers hier de kans om zijn ontwerpen, variërend van posters tot kerstkaartjes, te kopen. Ook wordt er warme chocomelk en

brownies verkocht, waarvan de opbrengst naar de slachtoffers van de natuurramp in de Filipijnen gaat.

Vervolgens bezoeken we een kot in de Maria Theresiastraat, waar kunstenaars en grafisch ontwerpster Chloë Janssens een werk tentoonstelt dat volledig in het teken staat van haar vriendin, Gaëtane, die een week

voordien overleed in een ongeval dat veroorzaakt werd door een dronken chauffeur.

Chloë vertelt: “Ik heb hier drie volledige dagen aan gewerkt. Mijn knieën staan vol blauwe plekken, ik heb de hele tijd op de grond gezeten.” Haar concept, dat draait om (verloren) herinneringen, levert enorm veel positieve reacties op onder de bezoekers.

Massale opkomst

Organisatrice Olivia Spalatelu blikt terug op een succesvolle editie: “De opkomst was massaal, ik had dit echt niet zien aankomen dus ik ben een beetje overweldigd.” De avond

verloopt verder zonder problemen. De voorbereidingen liepen dan ook al vanaf de zomervakantie. Vanaf de zomerperiode werd er uitgekeken naar potentiële kunstenaars en in september startte de officiële campagne.

Verder kon Spalatelu op veel steun rekenen: “De avond zelf heb ik enorm veel hulp gekregen van Jeff Sermon en Lynn Gyselen. Tijdens de campagne en voorbereidingen waren er ook verschillende mensen waarop ik kon rekenen. Ik wil daarom ook iedereen bedanken voor het mogelijk maken van deze fantastische avond.”

Chloë Janssens maakte een werk volledig in het teken van een vriendin die recent overleed bij een verkeersongeval

Simon Leclercq

De Pauw spreidt zijn veren

Acteur, auteur en regisseur Josse De Pauw heeft samen met Connie van Binsbergen een nieuwe voorstelling klaar. Het is een amalgaam van verhalen, kritiek, poëzie en elektrisch gitaarspel. De Pauw schuimbekt, bekritiseert en prijst zijn demonen en liefdes anderhalf uur lang. Kent u de “zielelijke zuigeling Jezus” al?

ERNEST DE CLERCK

Kunstencentrum voor literatuur *Behoud de Begeerte* bracht haar geletterde mensen mee naar 30CC / de Schouwborg voor een sobere maar levendige avond. Die bleek niet toevallig in het teken van begeren en verlangen te staan. De Pauw is van vele markten thuis, en dat bewees hij woensdag weer. Deze keer liet hij zijn kennis van het woord zien.

Sober begeleid door Connie van Binsbergen op gitaar stak hij van wal met een lang verhaal over *Narcissus Vliegvanger*. Met een diepe grafstem, ritmisch bewegende knieën en gretig gesticulerende handen

vertelde onze gastheer het verhaal van een Brusselse leraar die verliefd wordt op zijn Japanse bovenbuur. Narcissus moet elke dag zijn meubels bekijken om zichzelf te verzekeren van het feit dat hij leeft. “*C'est la peur*,” kregen we te horen.

Behouden begeerte

Het duurde niet lang voor hij ons bij het nekveld gegrepen had en de hele schouwborg gebiologeerd luisterde. De tekst werd op tijd en stond afgewisseld met het elektrische gitaarspel van van Binsbergen. Jammer genoeg liep het verhaal dat zij met haar gitaar vertelde niet altijd gelijk met de plot van De Pauw. Maar wanneer de lij-

nen samenkwamen, schitterde het geheel. Josse wisselde Nederlands vakkundig af met Frans, Japans en Engels. Een geslaagd en sappig staaltje taalgegochel, al ging Japans hem duidelijk beter af dan Engels.

Na een klein uurtje kwam het verhaal ten einde. Josse besloot op een eiland met een onuitspreekbare naam in een bamboebos.

Josse zingt als een stomdronken Arno

De laatste noot klonk als bewust behouden begeerte. Misschien een iets te gemakkelijk *happy ending*. Daarna verwisselde hij het lange, narratieve verhaal met een korter prozaïsch gedicht. *Laat klinken dame, de goede gitaar* is fijn om naar te luisteren,

maar de uitvoering lijkt beter dan het gedicht.

Het daaropvolgende verhaal was wat zwaarder en minder toegankelijk. Het was een mengeling van drama, epiek en lyriek dat nog het best omschreven wordt als een theaterdicht. Het anachronistische verhaal over Herodes, Josse met ontblote buik en een kroon op de kale knikker, eindigde in een vrijzinnig betoog voor liefde en leven.

Doorheen het stuk twijfelde Connie soms tussen hardrock, jazz en klassiek, maar ze wist de genres meestal perfect te doseren. Het laatste nummer stak echter schril af tegenover de rest van de avond. Het was een absurde ballade waarin Josse in gebroken Engels zong als een stomdronken Arno Hintjens. Het luchtige einde zorgde er wel voor dat de set een evenwichtig geheel werd. Het was een aanstekelijke mengelmoe van muziek, theater en literatuur. We zouden Josse alleen vriendelijk willen verzoeken niet meer te zingen.

Read.
Like.
Share.

Veto+
Het recentste studentennieuws vind je 24/7 op Veto.be en op Facebook en Twitter.

www.veto.be
@veto_be
/vetoleuven

Upload Je CV Hier Om
20+ Interim Kantoren
Automatisch Te Contacteren

www.jobstudent.nl

Menu v/d week

25 - 29/11/2013

<http://www.alma.be>

A1 = alleen Alma 1

A2 = alleen Alma 2

= vegetarisch

A3 = alleen Alma 3

maandag

Cordon-bleu met archiducsaus en forestiëremix	€ 5.30
Quornpita	€ 4.10
Vleesballetjes in provençaalse saus	€ 3.10

ACTIESHOTEL:

Stoofvlees op z'n Vlaams met gratis drankje € 5.30

dinsdag

Groentenrisotto met quornbereiding	€ 4.10
Kippenlapje met groene pepersaus en wortelen	€ 5.30
Steak met bearnaisesaus en bloemkool	€ 5.80

Spaghetti bolognese groot A1+A3 € 4.10

Spaghetti bolognese klein A1+A2 € 3.10

woensdag

1 gratis Palm Hop Select & glas als souvenir

in Alma 2

Forel op een bedje van prei, mousselinesaus met Palm Hop Select, aardappelpuree en Palm Hop Select

€ 4,50

Kaaskroketten met wortelen en kampernoelies met gratis muffin als dessertje	€ 3.10
Koninginnenhapje	€ 4.10
Omelet natuur met provençaalse saus en peterseliepuree	€ 5.30
Orloffgebraad met kampernoeliesaus en boontjes	€ 5.80

donderdag

Braadworst met koolrabi	€ 3.10
Kalkoenrollade met roze pepersaus en erwten	€ 5.30
Paprika met quornvulling en slaatje	€ 5.30
Spaghetti bolognese groot	€ 4.10

Stoofvlees op z'n Vlaams A1 € 5.30

vrijdag

4-kazentortellini met spinazie, tomaat en maïs	€ 5.30
Koninginnenhapje	€ 4.10

Provençaals stoofpotje A1+A3 € 3.10

Verse visfilet met blanke botersaus & romanesco groenten A1+A3 € 5.80

One man's trash is another man's treasure!

Inzameling en verkoop van tweedehands goederen met een enorm en steeds wisselend aanbod!

de kringwinkel

SPIT

Ijzermolenstraat 10-12 ~ 3001 Heverlee

www.spit.be

28 NOVEMBER 2013

LOKOMOTION

1 TICKET • 7 ROOMS • €5

MUSICAFÉ

BOY MEETS GIRL
LISA SMOLDERS
THE WHATEVERS
PRUMENTUD MEGA TURBO

ALMA 2

DJ CONTEST WINNER
LISA SMOLDERS
2FABIOLA [live]
PAT KRIMSON
YELLOW CLAW™ [live]
MEGA AMBI DEEJAYS

MONTREAL

DISCOBAR 2 MAAL FOUT
YVES SEGERS [live]
FREE HUGS
PANDA STYLE
DJ ZWEED

'T ARCHIEF

BLZ
GEWELT
DE HOFNAR™
WONBEAT
HARDGASM

RUMBA & POPCLUB

DISCOBAR B&M FEAT. R&B
PARTYSHAKERZ & SAKSO
2 GUYS 1 PARTY

PROSIT ROSIT
OERCONNEKAN
TE VEUL DISKJOCKEYS

ALBATROS

2 MANY PINTJES
SALCAZZO
EFE DOMINIC
DJ YUGEMAN

SOCIAL CLUB

CUCUMBER REVENGE
DJVC
ATHYS & DUSTER
NACHOS FOR THE EARLY RISER
MASAI

WWW.LOKOMOTION.BE

KULEUGEN

Satirische rubriek

Jan Becaus is een beetje sip over de volgende fouten die jullie maakten in het dictee...

Schrijf **peanuts** en niet **pi-nuts**

Schrijf **nochtans** en niet **nochthans, nogtans, nogthans**

Schrijf **halo-effect** en niet **homo-effect**

Schrijf **crème fraîche** en niet **cremè-freshe, creme-fresh**

Schrijf **moussaka** en niet **mussaga, musaka**

Schrijf **tranquillizer** en niet **trenquiilaizer, trankaliser**

Schrijf **spellingsperikelen** en niet **spellingspericulum**

Schrijf **yoghurtje** en niet **yoghurttje, joggertje, yoggertje**

Schrijf **panta rei** en niet **quanta rei, anta rei**

Schrijf **retour** en niet **retouw**

Schrijf **mountainbiken** en niet **moutenbiken**

Schrijf **quasimetafysisch** en niet **quazi-metaphysisch**

Schrijf **geapprecieerd** en niet **geappreieerd, geapreeciërd**

Schrijf **masochisten** en niet **machochisten**

Schrijf **symptomatisch** en niet **semtomatisch, scentomatisch, centomatisch, cyntomatisch**

Eerste Facebook-likes komen toe in getroffen gebied Filipijnen

"Drink For Specials" maakt het bont op Letteren kringenzuip

Help jij Ronny van het Rode Kruis om het zieke kindje het juiste bloed te geven? Kijk uit voor homobloed!

Colofon

Veto
's-Meiersstraat 5
3000 Leuven
Tel 016 22 44 38
Fax 016 22 01 03
e-mail: veto@veto.be
www.veto.be
[www.twitter.com/veto_be](https://twitter.com/veto_be)

Jaargang 40 - Nummer 09
Maandag 25 november 2013

Veto is een uitgave van de Leuvense Overkoepelende Kringorganisatie. De standpunten verdedigd in Veto stemmen niet noodzakelijk overeen met de standpunten van LOKO.

Hoofdredacteur:
Jens "DB Vox" Cardinaels

Redactiesecretaris & V.U.:
Frank "Paul Severs" Pietermaat
's Meiersstraat 5
3000 Leuven

Redactie:
Quinten "Lien Van De Kelder" Evens, Karolien "Shakira" Wilmots, Eva "Kylie Minogue" Schalbroeck, Ernest "Little Feat" De Clerck, Korneel "Skrillex ft. Samson en Gert" De Schamp

Schrijvers:
Nele "David Guetta" Hiele, Niko "QOTSA" Wuyts, Anton Goegebeur, Hanne "The Weird Sisters" Van Espen, Jasper "DB Volle Gaas" Van Loy, Catherine "Tiesto" Hechter, Thomas "Neveneffecten" Cliquet, Sarah

"The Opposites" Van Bulck, Robbert "Manita" Boudewijns, Sam "Niemand" Rijnders, Margot "Mumbai Science" De Boeck, Caroline "DJ Furax" Van Rhee, Nils "Kenji Minogue" De Neubourg, Lucas "SLBMG" De Jong

Fotografen:
Meredith "Urbanus" Gelfod, Kwong "Psy" Gueng To, Caroline Van Rhee, Simon "Paul Kalkbrenner" Leclercq, Vincent "Luc Steeno" Peeters, Annemie "Architects" Vermeulen

Tekenaars:
Karolien "Samantha Rijnders" Favoreel, Liesa "Bakermat" Ollislaegers, Jeroen "DJ Shadow" Baert

Dtp:
Jens Cardinaels, Frank Pietermaat, Sam Rijnders

Eindredactie:
Frank Pietermaat, Tobias "Elly & Rikkert" Geerincx, Liesa "Lisa Smolders" Van Dijck, Korneel De Schamp, Jens Cardinaels

IT:
Joachim Beckers

Publiciteit:
Alfaset cvba - Pieter "De Kreuners" Rombouts
info@alfasetleuven.be
016 22 04 66
Drukkerij:
Coldset Printing Partners (Groot-Bijgaarden)
Oplage: 9.000 exemplaren

ISSN-nummer: 0773-5162
Abonnementen
Binnenland: 11 euro
Oversees: 15 euro
Opzeggingstermijn: 1 maand
Opzegging: 001-0959719-77

Redactievergaderingen vinden iedere vrijdag plaats om 16 uur en staan open voor iedereen. Alle geïnteresseerden (tekst, foto, lay-out, wie wil jij op LOKO motion zien?) zijn welkom op het redactieadres. Lezersbrieven kunnen tot vrijdag 14 uur, liefst mailgewijs, ingezonden worden op het adres: veto@veto.be. De redactie behoudt zich het recht reacties in te korten of op het internet te publiceren.

Josse De Pauw

“Wie voorzichtig is in het theater, heeft het niet begrepen”

Josse de Pauw is auteur en regisseur, maar in de eerste plaats acteur. Toch speelt hij geen theater: hij beleeft het, tast af, zoekt de ander en laat chemie ontstaan op de scène. Maar in de eerste plaats wil hij toch “een beetje een aangename tijd hebben op deze rondtollende schijf”.

NILS DE NEUBOURG EN SAM RIJNDERS

Wat Josse De Pauw aan spelplezier te over heeft, ontbreekt hem echter aan bekendheid. “Als mensen niet naar het theater komen, kennen ze mij inderdaad niet.” Vorige week stond hij in 30CC/De Schouwburg.

Ondanks alle nevenprojecten blijft het theater uw grote liefde?

Josse De Pauw: «Absoluut: ik ben beginnen te spelen omdat ik graag speel. Maar ook om uit te zoeken wat ik met spelen kán. Film is op dat vlak een hel. Hoewel het werk zelf heel plezant kan zijn, komt de film pas anderhalf jaar later uit. Plots sta je daar dan applaus in ontvangst te nemen voor iets wat je al min of meer vergeten bent. Iedereen lult ook maar wat rond over films in interviews, omdat ze volgens hun contract de film moeten promoten. Niemand zegt dat ze het schijft vonden.»

«Als je zo graag speelt als ik, zit je niet te wachten op iemand die *cut* roept.»

Facteur en coiffeur

U speelt graag, maar ironisch genoeg bent u stoemelings acteur geworden.

De Pauw: «Het was inderdaad geen droom van mij om acteur te worden. Ik wist eigenlijk niet wat ik wou met het leven, en dat terwijl de druk groot is op een 16-jarige om te weten wat je wilt worden. Ik veranderde zo vaak van gedachte dat niemand daar enige *sérieux* aan kon verbinden.»

Wat passeerde er zoal de revue?

De Pauw: «*Facteur, coiffeur*, het is dan acteur geworden. Maar ik heb ook nog bij een notaris gewerkt. Mijn vader had die job voor mij gevonden. “Dan kom je misschien te weten wat je niet wilt.” Dat heeft toen gewerkt. Maar wat ik toen wél wou, wist ik nog steeds niet.»

«Brussel heeft eigenlijk nadien mijn keuze gevormd. Ik ben in de rand van Brussel geboren en was heel nieuwsgierig naar die stad waar mijn ouders veel van hielden en ik als kind veel kwam. Ik was een beetje bezig met theater toen iemand me zei toelatingsexamen te doen voor het conservatorium in Brussel. Ik hoorde toen vooral “Brussel”»

«Toen ik afstudeerde aan het conservatorium was ik er niet van overtuigd dat het voor mij theater

moest worden, maar ik had ondertussen wél vier jaar in Brussel gezeten. Ik heb daar gelééfd, ik heb daar mensen leren kennen, een attitude, een manier van reageren. Dat was echt fantastisch.»

«Voordien kende ik het dorp dat toen nog echt verzuild was. In Brussel werd alles opengetrokken.»

Nochtans wil de zegswijze dat je de jongen uit het dorp kunt halen, maar het dorp niet uit de jongen.

De Pauw: «En maar goed ook! Ik merk nu nog altijd dat het platteland mij aanspreekt. Ik kan zelfs nog altijd het verschil ruiken tussen varkensstront, koeienstront en paardenstront. Maar voor mij zijn de mogelijkheden van de stad zeer belangrijk geweest.»

«Ook mensen leren kennen was belangrijk. Zo ontstond er een groepje dat bezig was met stadsfestivals. Om op z’n minst een beetje een fijn leven te hebben, kwam stilaan het idee om gewoon te vertrekken en geld te verdienen met op straat te spelen. Dat hebben we dan ook gedaan, en het is gelukt. Acht jaar hebben wij zo rondgetrokken. We hebben in Hongkong en Caracas gezeten en in Canada getourd. Dat was acht jaar feest.»

“Geen enkele acteur zegt dat hij zijn film schijft vond”

Zorgt dat avontuur op de baan voor het spelplezier waar u zoveel om geeft?

De Pauw: «Het belangrijkste is dat er chemie ontstaat op de scène. Het spelplezier zit ‘m vooral in het “samen ademen”. Als je daarin slaagt, dan gebeurt er iets magisch. Dat is ook zo wanneer ik met muzikanten werk. Als ik hoor dat ik met de woorden mee in de muziek schuif, en dat zij dat

Meredith Geldof

ook voelen, dan is dat het plezier. Plezier is ook wanneer de ingestudeerde tekst eruit komt alsof het de eerste keer is dat je die woorden zegt.»

Mist u dat plezier in het dagelijkse leven?

De Pauw: «Natuurlijk: de scène is de plek waar ik mij goed voel. Het is net op een scène dat alles kan, daar mag ik opvallen.»

«Theater laat ook toe om arrogant te zijn. Wie voorzichtig is in het theater, heeft het niet begrepen. Daarvoor betalen ze u sowieso te weinig. (lacht)»

Luciditeit

U zei enige tijd geleden “t Is al nieuwsgierigheid in het donker. De ruzies worden heftiger, het liefhebben ook. En er worden vragen gesteld. De antwoorden zijn voor morgen.” Is die ochtend al aangebroken voor u?

De Pauw: «Maar ik wil die morgen helemaal niet bereiken. Het zijn de vragen die gesteld moeten worden. Ik heb altijd gehouden van de emotionele vrijheid van de nacht, waardoor mensen zich

plots dingen afvragen of meer gaan twijfelen. Dat kan dan alle kanten uitschieten. Dát samen met de roes van alcohol, die soms weer te ver gaat en niet te verdragen valt. Maar er is een moment dat alcohol ook iets oplevert, omdat er een soort van interessante luciditeit ontstaat. Daarna komt dan weer een arrogante overmoed.»

«Dat alles heeft ook te maken met bepaalde plekken zelf. Er zijn zo van die plaatsen waarvan de ouders zeggen: “Daar kom je beter niet.” Ik zou zeggen: “Ga daar naartoe!” Dat zijn dan bijvoorbeeld bepaalde cafés. Die plekken worden door de mensen gemaakt, ze krijgen een ziel. Er zijn ook parken in Brussel die die ziel hebben. Daar leer ik dan mijn teksten omdat het daar lukt en op een andere plaats niet.»

«Maar ik zie ook graag het licht aanbreken. Vroeger vond ik dat ook al heel plezant, als ik door de nacht gegaan was. Ik ben zeker niet alleen maar een nachtmens. Ik vind het heerlijk om op het Franse platteland rond zes uur op te staan, koffie te zetten en op het terras te

gaan zitten in de dauw. Daar heb ik evenveel deugd van als vroeger midden in de nacht een grote calvados in te schenken.»

Letterlijk de slotvraag: in de absurde televisiereeks “Kijk Eens Op De Doos” van wijlen Patrick De Witte speelde u een lijkschouwer met als vaste zin: “’s Mans laatste woorden waren, en ik citeer...” Wat mogen uw laatste woorden zijn?

De Pauw: «Dat is niet eerlijk, want Patrick De Witte verzond die citaten en mocht er heel lang over nadenken. Ik had ‘m nu meteen gebeld en iets laten verzinnen. Hij was daar straf in.»

Was hij een van die mensen waarmee chemie ontstond?

De Pauw: «Ja, ik had net zijn eerste televisiereeks *Spike* gezien. Een Luxemburgs landschap met daarin drie rondjes met de koppen van Patrick De Witte, Damiaan De Schrijver en Peter van den Eede die een soort biljartcommentaar gaven op het landschap. Met gedempte stem: “De boom links in beeld beweegt nu.” Fantastisch. Patrick was apart.»